

2012. november

Adventszemle

Megújulás és az Ige

Imaheti elmélkedések – december 7–15.



Bevezető



A Generál Konferencia elnökének üzenete:

Drága testvéreim az Úrban!

Az idei imahéten érdekfeszítő és fontos témát tanulmányozunk – „Megújulás és az Ige”.

A megújulás fogalma gyakran előfordul a Szentírásban. Isten helyreállítja és átformálja az elveszetteket, életet és erőt ad a gyengéknek, és megeleveníti népével való kapcsolatát.

Ezen a héten azokra a módszerekre összpontosítunk, amelyek által az Ige elősegítheti szívünk, otthonunk és a gyülekezetünk megújulását. Nyilvánvaló, hogy nem jöhet létre ébredés Isten Igéjének tanulmányozása és Jézus Krisztussal való folyamatos közösség megtapasztalása nélkül.

Meghívlak, hogy az imahét alkalmával csatlakozzatok a világszéles egyház nagy családjához. Az elmélgedések fő mondanivalójának megértése közben kérjétek a Szentlelket, mutassa meg, hogyan tudnátok az üzenetet gyakorlatba ültetni a hétköznapi életben. Imádkozzatok a késői esőért, amely úgy egyéni, mint közösségi szinten megújulást, ébredést eredményezhet. Ha vannak gyerekek a családokban, vonjátok be őket is a tanulmányozásba – olvassátok el együtt a számukra előkészített anyagot.

Isten Igéje világos és érthető: „Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki Őbenne bíz. Féltétek az Urat, ti szentjei! Mert akik őt félik, nincs fogyatkozásuk.” (Zsolt 34:9-10)

Jézus nemsokára eljön! A hármasszöveg üzenet hirdetése és Urunk fogadására való készülődésünk közben erősítsen és adja meg Ő a megújulás tapasztalatát mindannyiunk számára a késői eső által.

Szeretetteljes üdvözléssel,

Ted N. C. Wilson, a Hetednapos Adventista Egyház elnöke

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

2012. november. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja
Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georgeta Pîrlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea, Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordította Bartha Sándor, Szerkesztő Mezei Áron, Grafika Irina Toncu, Műszaki szerkesztő Szócs Erzsébet, A magyar szerkesztőség címe 400107 Kolozsvár, str. Cuza Vodă nr. 12, tel.: 0264-599512, 0264-599413, 0264-275886 (Mezei Áron), fax: 0264-599413, E-mail: adventszemle@yahoo.com, Honlap: www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Fast Print Nyomda, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, Ilfov megye, tel.: 0213230020, Fax.: 0213230040

ISSN 1842 - 3361

Péntek

Isten szava megelevenít!

AKARJUK, HOGY ISTEN SZÓLJON MÉG HOZZÁNK?

KOVÁCS-BÍRÓ JÁNOS

Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid örömemre váltak nékem és szívemnek vígasságára; mert a te nevedről neveztetem oh Uram, Seregeknek Istene! (Jer 15:16)

1. Isten szava, az Ő Igéjéből kibontakozó üzenete megeleveníti az embert

Visszaemlékszem azokra az időkre, amikor a bogártelki gyülekezetben (Kolozsvártól mintegy 30 km-re lévő kis gyülekezet) imahétre készültünk. A gyülekezet közel teljes létszámban jelen volt minden este. Az a gondolat, hogy a testvéri közösség országszerte ugyanazzal a témakörrel foglalkozik és szinte ugyanabban az időben imádkozik, megerősítette az adventista családhoz való tartozásunkat. Az Ige megszólított, mi visszaválaszoltunk Istennek, és így kialakult egy párbeszéd a Mindenható és az esendő emberek között. Közeledett az év vége és szerettünk volna tenni Isten ügyéért. Néha az imahét adta meg az ötletet egy téli (januári) evangelizációs sorozat tartására.

Hányszor tűnt unalmasnak vagy érthetetlennek Isten emberek által bemutatott Igéje? Csak gondoljunk bele, hogy egy egész évben 52 szombaton átlagosan 156 igeszolgálatot hallgathatunk meg és 64 imaórán vehetünk részt. Egyáltalán emlékszünk az elmúlt héten hallott üzenetre? Az „ige” kifejezés cselekvést, történetet jelentő szó. Isten Igéje nem jelent semmilyen cselekvést és történetet a mi életünkben? Meghallgatjuk, és bólogatunk, hogy milyen igaz? Isten a következő figyelmeztetést küldi számunkra:

„Mert ha valaki hallgatja az igének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, a ki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát: Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt. De a ki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad a mellett, az nem feledékeny hallgató, sőt cselekedet követője lévén, az boldog lesz az ő cselekedetében.” (Jak 1:23-25)

Eszembe jut az egyik barátom kisfia. Amikor cseperedett, a szülei megtanították gyerekimádságokra és kis versekre, mondókákra. Többek között megtanulta az „Én Istenem, jó Istenem, lecsukódik már a szemem, de a Tied nyitva Atyám, vigyázzon az éjjel rám, Ámen” kis imádságot, amit minden este elmondott elalvás előtt. Aztán a gyerekszombatiskolában felkérték, hogy mondjon egy kis versikét a Bibliáról, amikor majd a gyerekek szolgálnak a gyülekezetben egy program keretében. Ő a következő versikét tanulta meg: „Kinyitom a Bibliámat” – a két kis tenyerét összetette, majd szétnyitotta a mondanivalónak megfelelően, majd lenézett a tenyerébe és folytatta: „azt olvasom belőle, hogy az Úr Jézus szeret engem.” Amikor eljött a gyerekek szolgálatának ideje, a kisfiú kiállt a gyülekezet elé, és a következő mondóka sikeredett: „Kinyitom a Bibliámat” – kis kacsóit szétnyitotta, majd lenézett és így folytatta: „lecsukódik már a szemem...” A két szöveget összekeverte véletlenül és sajnos egy elég pontos leírása lett annak, ami sokszor velünk történik a Biblia olvasása vagy Isten Igéjének hallgatása közben. Amikor figyelünk Isten Igéjére, olyan tapasztalatunk lesz, mint a legjobb film nézése vagy a legérdekesebb könyv olvasása közben: nem tudjuk és nem is akarjuk abbahagyni. Sőt, döntésre és cselekvésre készítet!

2. Isten különbözőképpen szól hozzánk – válaszoljunk!

Manapság is szól a természet, a lelkiismeret, istenfélő emberek és az Ő Igéje által. Isten folyamatosan azt üzeni számunkra minden Általa választott forráson keresztül, hogy Ő él és különbözőképpen dolgozik az emberiség javára, mert érdeklí az örök életünk. Ez a mi időnk „jelenvaló igazsága”. Isten párbeszédet kezdeményez velünk az imahét alatt. Válaszoljunk hívására. Amikor Sámuel gyermekként Isten szolgálatára szentelte életét, hallotta Isten hívását. Az Úr nevének szólította őt egy olyan időben, amikor az emberek azt hitték, Isten már nem él és nem szól az emberekhez...

„És a gyermek Sámuel szolgál vala az Úrnak Éli előtt. És abban az időben igen ritkán volt az Úrnak kijelentése, nem vala nyilvánvaló látomás. És történt egyszer, mikor Éli az ő szokott helyén aludt, (szemei pedig homályosodni kezdenek, hogy látni sem tudott), és az Istennek szövétneke még nem oltatott el, és Sámuel az Úrnak templomában feküdt, hol az Istennek ládája volt: Szólt az Úr Sámuelnek, ő pedig felele: Imhol vagyok! És Élihez szalada, és monda: Imhol vagyok, mert hívtál engem; ő pedig felele: Nem hívtalak, menj vissza, feküdjél le. Elméne azért és lefeküvék.” (1Sám 3:1-5)

Csak képzeljük el a kis Sámuel örömét, hogy szolgálatra hívják. Nem morcos, nem ellenkezik, hanem szalad, hogy segíthessen. Tanulság fiatalnak és idősnek. Manapság sok fiatal a virtuális világban él. A technika vívmányai olyan színvonalat érnek el, hogy ki sem kell mozdulnunk a szobánkból és emberek ezreivel beszélgethetünk, élőben nézhetjük a világ nagy történéseit (nem kell megvárunk az esti híradót), amikor fiatalok udvarolhatnak egymásnak, egyetemi tanulmányokat folytathatnak otthonról, és már-már elhiszik, hogy az a valóság, amit a képernyő előtt élnek meg... Amikor a szülők vagy lelki vezetők feladatokat adnak, nehezükre esik igent mondani, mert annyira vonzó a digitális világban szerzett élmény. Fiatalok, ha Isten hív embereken keresztül, kövessétek Sámuel példáját. Ahogyan nincs digitális házasság, úgy nincs digitális keresztség sem. Használjátok kapcsolatépítésre az eszközeiteket, de ne felejtsetek el, hogy a személyes találkozás, a személyes munka nem helyettesíthető semmivel.

Legyetek készen tenni az Úrért. Így Isten szava nemcsak hangzik, hanem megelevenedik tetteitek által, és másokat – barátaitokat – is megelevenít. Hozzatok dívatba a jót, Isten Igéjének gyakorlati terjesztését. Felnőttek, lelki vezetők és szülők. Amikor Isten Lelke felébreszti fiataljaitokat, ne küldjétek őket vissza aludni! Hadd bontakozzon ki Isten terve általuk, és hadd tegyenek olyat, ami lehet, hogy szokatlan, de megdicsőíti Istent a környezetetekben.

3. Isten Igéje élő és ható

„Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megosztásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait.” (Zsid 4:12)

Felejthetetlen élményben volt részem, amikor a Generál Konferencia által kiadott és útra bocsátott Bibliát mintegy 23 országba elvihettem személyesen. Több mint 22 ezer kilométert utaztam a Bibliával, és az Északi-sarki égőtől a forró Izraelig vihettem Isten Igéjének ezt a változatát. Amikor Athénból Tel Avivba készültem utazni, a reptéren megállított az izraeli légitársaság biztonsági szervezetének embere, aki egyben a titkosszolgálat munkatársa is. Több mint 45 percet faggatott, kérdést kérdésre halmozott, utazási szándékomat tudakolva. Egyszer csak nekem szegezte a kérdést:

– Fegyvert szállít-e magával?

Hirtelen azt válaszoltam:

– Igen! Olyan fegyvert szállítok, mely kb. 7 és fél kg, és minden irányban lő, de különösen annak irányában, aki a kezében tartja!

Erre rémület futott át az arcán, majd amikor mosolyomat látta, érdeklődött, hogy mire utalok. Megmutattam neki a Bibliát. Egészen a repülőgép indulásáig az adventváró nép és Izrael végidei szerepéről beszélgettünk.

„Isten ügyének vezetői, mint bölcs tábornokok, terveket fektessenek le minden vonalbeli munka előmenetelére. Terveikben különösen tanulmányozzák annak a munkának lehetőségét, amelyet a gyülekezeti tagság végezhet barátaikért és szomszédaikért. Isten munkája ezen a földön nem fejeződhet be addig, amíg a gyülekezeti tagságot alkotó férfiak és nők nem lendülnek munkába és egyesítik erőfeszítéseiket a lelkipásztorokkal és az egyház vezetőivel...” (Ellen G. White, *Az evangélium szolgálói*, 351–352. old., az eredetiben)

Olyan időket élünk, amikor az emberek keresik a biztonságot, megélhetésük érdekében képesek a föld egyik végétől a másikig is elvándorolni, aztán beletemetkezni az anyagi világ értékeinek hajszolásába. Sajnos a legtöbbször nem vesszük észre, hogy ez csak Sátán figyelemelterelő hadjáratának része. Célja az, hogy kifárasson, pillanatnyi örömeket adjon és elvonja figyelmünket az örökkévaló értékekről. Isten nem azért adta Igéjét, hogy okosabbak és felsőbbrendűek legyünk más emberekhez képest, hanem azért, hogy megváltoztassa életünket. Amikor megértjük Istennek az Ő Igéjéből kibontakozó megmentő tervét és szándékát, átéljük azt, amit az emmausi tanítványok.

„És mondának egymásnak: Avagy nem gerjedezett-e a mi szívünk mi bennünk, mikor nekünk szóla az úton, és mikor magyarázá nekünk az írásokat? És felkelvén azon órában, visszatérének Jeruzsálembé, és egybegyűlve találák a tizenegyet és azokat, a kik velök valának...” (Lk 24:32-33)

Legyen a mi tapasztalatunk is ezen az imahéten, hogy Isten hallatja szavait, mi megértjük azokat, válaszolunk hívására és készek vagyunk úgy cselekedni és szólni, hogy a környezetünk megismerje Istent és Akit Ő elküldött, a Jézus Krisztust! ■



KOVÁCS-BÍRÓ JÁNOS KOLOZS MEGYÉBŐL SZÁRMÁZIK, ÉS JELENLEG A TRANSZ-EURÓPAI DIVÍZIÓ LELKÉSZI EGYESÜLETÉNEK TITKÁRA.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Milyen módszereket alkalmazzunk a Biblia olvasása során, hogy üzenete alkalmazható legyen az életünkre nézve?
2. Vajon Isten miért a gyermek Sámuelnek jelent meg, és nem a gyülekezet sátora papjainak vagy lévitáinak?
3. Hogyan nyilatkozott meg látható módon az Ige ereje a gyülekezetekben az elmúlt év során?

Szombat délelőtt

Megújulás és az Ige

KÉSZEN ÁLLUNK-E A MUNKÁRA?

TED N. C. WILSON

Az újabb imahét kezdetén – melynek témája *Megújulás és az Ige* – talán felteszitek a kérdést, hogy még milyen üzenetre van szükségünk a megújulással és ébredéssel kapcsolatosan, amit eddig még nem hallottunk. Lehet, hogy olyan adventisták vagytok, akik megelégednek azzal, ahogyan a dolgok a maguk természetes medrükben haladnak, akiknek az adventista önzonosság csupán a szombat délelőtti kellemes istentiszteletre és egy szokványos erkölcsös életre korlátozódik. Ha ennyi elégségesnek tűnik, tudnotok kell, hogy nap nap után egyre jobban elveszítitek a hetednapos adventista önzonosság legfontosabb elemeit.

Másfelől, a megújulásról való gondolkodás hasznosnak is tűnhet számotokra. A világ eseményeit, a társadalmi és kulturális változásokat tekintve úgy érzitek, hogy minden a szakadék felé halad. Talán vágyakoztok megújulásra, és úgy értékelitek, hogy az tulajdonképpen nem más, mint a társadalmi alapszabályokhoz, egy már elmúlt időszakhoz való visszatérés, amelyben a dolgok valamelyest rendben zajlottak.

A rend és a biztonság azonban nem mindenki számára egyformán vonzó. Lehet, hogy olyan ébredést vártok, amely mindent alapjaiban megrenget. Sokkal több erőt, tevékenységet, sokkal több csodát és az egyház rohamos növekedését szeretnétek látni. És habár mindezek bekövetkezhetnek az ébredés hatására, a lényegét mégsem ezek képezik.

Mint egyház, és mint egyének szeretnénk különleges tapasztalatokban részesülni a megújulásról való tanulmányozás során. És ha jó kezdetnek is tűnhet egy felemelő tapasztalat, az igazi ébredés sokkal több, mint egy hétnek a tapasztalata. Sőt, sokkal több, mint a már sokat hangoztatott „új kezdet” fogalma. A megújulás azt jelenti, hogy az ösvényen vissza kell menni a kezdet kezdetéhez. „Kezdetben vala az Ige, és az Ige

vala az Istennél, és Isten vala az Ige. Ez kezdetben az Istennél vala. Minden ő általa lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett.” (Jn 1:1-3)

Az igazi ébredés lényege

A megújulás sokkal többet jelent a gyökerekhez vagy az alapokhoz való visszatérésnél, vagy annál a vágynál, hogy megváltoztassunk egy adott állapotot. Többet jelent az erő és a befolyás birtoklásánál is. Az ébredés azt jelenti, hogy megújult erővel Jézusra összpontosítunk. Jézus Krisztus által történt meg a teremtés, és csak Jézus Krisztus által születhet meg ez az újjáteremtés, a megújulás is. Az Úr Jézus Krisztusnak kell minden ébredés középpontjában állnia.

Van-e egyáltalán szükség ilyen ébredésre? Még mindig ezen a földön vagyunk, Jézus még nem jött el, hogy haza vigyen bennünket. Még nem éltük át az ígéret megtapasztalását, miszerint kitöltetik a Szentlélek és felruház mindazzal, amire szükségünk van a hármasszangyal üzenet hirdetéséhez, hogy az eljusson „minden nemzetséghez, ágazathoz, nyelvhez és néphez” (Jel 14:6). Az egyháznak szüksége van erre az ébredésre, de addig nem fog bekövetkezni közösségi szinten, amíg előbb személyes tapasztalattá nem válik az életünkben.

Szükség van-e a személyes ébredésre? Ezt mindenki egyszerűen letesztelheti azzal, hogy felteszi önmagának a következő kérdést: „Kie a szívünk? Kivel foglalkoznak gondolataink? Kiről és miről beszélünk legszívesebben? Kie leghőbb érzelmünk és erőnk legjava? Ha Krisztuséi vagyunk, Ő teljesen betölti gondolatainkat. Hozzá kötnek legbensőségesebb érzelmeink. Akkor mindenünket – amik vagyunk, és amivel bírunk – Neki szenteljük. Vágyunk Hozzá hasonlónak válni, óhajtuk Lelkének jelenlétét; vágyunk akarátát teljesíteni és mindenben Neki tetsző életet élni.”¹

Istennel való kapcsolatunk megújítása

A megújulás érdekében Jézussal való kapcsolatunkra kell összpontosítsunk. Ha megértjük, hogy kegyelem által nyerünk üdvösséget, hogy teljes mértékben a mindenható Istentől függünk, és az Ő adásai vagyunk – hiszen nem csupán megteremtett, hanem meg is váltott –, akkor megnyilvánulásunk nem lesz törvényeskedő, sem gépies. Hálából fakadó odaszenteződésünk Szentlélekkel betöltött, folyamatosan fejlődő keresztyéni életet és bizonyágtevést fog eredményezni.

Mindannyiunknak meg kell értenünk, hogy éppen hol tartunk a történelemben és a Jézus Krisztus közeli eljövételével kapcsolatos események sorrendjében. Emlékeznünk kell arra, hogy körülöttünk – és néha még bennünk is – dúl a nagy küzdelem, és az ördög próbálja megrontani lelki életünket, kapcsolatunkat Krisztussal, hogy megakadályozza a Jelenések 14. fejezetében említett hangos kiáltás hirdetését.



Amit tudunk, másoknak is el kell mondanunk

A megújulás, amelyre szükségünk van, nem érzelmi megnyilvánulásokra és nem csodákra épül. Szeretnénk jobban megismerni Jézust, hogy még hatékonyabban hirdethessük Őt az embereknek. A Szentlélek erejére és készítésére van szükségünk, hogy az evangelizálás munkáját elvégezhessük. Arra van szükségünk, hogy Jézus minket is betöltsön Szentlélekkel, mint ahogyan megtette pünkösdkor (Jn 16:7) az ígéret beteljesedésére váró tanítványával is. Talán sehol sem érezhető ennyire ez a szükség, mint amikor tudatosan bennünk a kihívás, amelyet a nagyvárosokban végzendő evangelizációs munka jelent. A világ több mint fele városon él, ennek ellenére sok városban csak egy kis „előőrsünk” van. Ha Zakariás próféta szavaira gondolunk, megérthetjük, hogy nagy küldetésünk „nem erővel, sem hatalommal” fog megvalósulni, „hanem az én Lelkemmel, azt mondja a Seregeknek Ura!” (Zak 4:6).

Hogyan érhetünk el jó eredményeket? Hogyan lehetünk valóban hatékonyak? Bizonyára új tervekre, új stratégiákra, ám elsősorban Isten szavának csodatevő és teremtő erejére van szükségünk, amely kezdetben mindent létrehozott. Álljunk Isten rendelkezésére, legyünk Krisztus eszközei, melyek győzelmét és közeli eljövételét hirdetik „minden nemzetnek, ágazatnak, nyelvnek és népnek” (Jel 14:6).

Hogyan tapasztalhatunk fejlődést?

Ahhoz, hogy bizonyágtevésünk hatékonyabb, meggyőzőbb legyen, szükséges mélyebben megismernünk az Üdvözítőt. Ezért személyes kapcsolatban kell lennünk Vele, és mindinkább fejlődnie kell a Vele való járásunkban. Krisztus elfogadása nem egy olyan tapasztalat, amelyet csak egyszer élünk át az életben. Ez a folyamatos növekedés tapasza-

lata. Pállal együtt készek kell lennünk naponta meghalni az éneknek (1Kor 15:31).

A Krisztussal való kapcsolat ápolása nem újdonság számunkra, de mivel nem sikerül meglátnunk Őt, gyakran tanácstalanok vagyunk, és nem tudjuk, hogyan ápolhatnánk még jobban ezt a kapcsolatot. A jó kapcsolat alapja a kommunikáció, a közlés. Az ima megnyitja szívünket, és közelebb

SZERETNÉNK JOBBAN MEGISMERNI JÉZUST, HOGY MÉG HATÉKONYABBAN HIRDETHESSÜK ŐT AZ EMBEREKNEK.

visz Jézushoz. Ha kérjük, akkor Isten ledönti azokat a falakat, amelyek meggátolnak abban, hogy közelebbi, szoros kapcsolatba kerüljünk Jézussal. Ha több időt töltünk imában Jézus Krisztussal, akkor a Szentlélek összetöri bennünk a büszkeséget, a keserúséget és az anyagiasságot.

Mivel nagyon zsúfolt az életünk és annyi mindenre kell figyelni, igazi kihívást jelent magas hőfokon tartani a Jézus iránti szeretetünket. Folyamatosan időt kell szakítanunk arra, hogy meghalljuk, amit Isten mond.

Bár Isten szól hozzánk gondviselése és a Szentlélek gondolatainkban megnyilvánuló készítményei által, mégis Isten Igéje jelenti azt az eszközt, amely által a legtisztábban megszólít minket. Amikor időt szakítunk az Ige tanulmányozására, kérjük a Szentlélek jelenlétét imában, hogy távolítsa el minden akadályt, amely elválaszthat bennünket Istentől.

Mint hetednapos adventisták csodálatos örökség részesei vagyunk. Isten az egyik legnagyobb ajándékot adta népe ma-

radékának, a Profétaság Lelkét. Ellen White szavai szerint a Profétaság Lelke „egy kis fény”, amely „a nagyobb fényhez” vezet.² Tanulmányozzuk az Úr szolgálólányának tanácsait. Ezek vezessenek még közelebb Jézus páratlan szépségéhez, és bátorítsanak még buzgóbban, még mélyebben tanulmányozni az Ő Igéjét.

LELKI SZEMEINKET A SZENTLÉLEK- NEK KELL MEGNYITNIA. ANNYIRA MÉLYEN KELL HORGONYOZNUNK A MEGVÁLTÓBAN, ANNYIRA KELL ISMERNÜNK HANGJÁT AZ IGÉBŐL, HOGY KÉPESEK LEGYÜNK HIT ÁLTAL ÉLNI A FÖLD TÖRTÉNELMÉ- NEK LEGSÖTÉTEBB ÓRÁJÁBAN.

A Jézusban levő igazság

Mivel a föld történelmének valóban kivételes korszakában élünk, különösen fontos megértenünk, hogyan mutat minden hitelvünk Jézus Krisztusra.

Nemsokára tanúi lehetünk a végidő eseményeinek. Krisztus hamarosan visszatér, hogy Sátánt végérvényesen megbüntesse. Jézus Krisztus kifolyt vérének, golgotai áldozatának és a mennyei templomban végzett szolgálatának az a célja, hogy te és én megbéküljünk Istennel bűneink megvallása és a Megváltó elfogadása által, és Krisztus mindent átfogó munkája folytán örök életet nyerjünk. Nem kell félnünk az ítélettől, ha *ismerjük* a Bárányt, ha *ismerjük* a Nagy Főpapot, az eljövendő Királyt.

Az eljövendő Király

Ismernünk kell a szemünk előtt a közeljövőben bekövetkező események sorrendjét. Amikor Jézus Krisztus visszajön, minden szem meglátja Őt. Ez a mi várva várt boldog reményiségünk, amely hitem szerint hamarosan be fog következni. Már a jelenben is láthatjuk, hogy körülöttünk minden inog. Máté evangéliumának 24. fejezete leírja az Úr eljövételének jeleit. A gazdasági válság, a politikai bizonytalanság, a súlyos betegségek, a társadalmi és erkölcsi hanyatlás mind olyan jelek, melyek a szemünk láttára teljesednek. Ökuméniai mozgalmak szervezett működését láthatjuk, amelyek célja, hogy egységes vallási rendszert valósítsanak meg, amellyel gátat vethetnek az igaz Isten-imádatnak és a szombatünneplésnek. Ezzel tulajdonképpen meg akarják szüntetni a vallásszabadságot, hogy végső soron bevezessék a hamis imádatot.

Amikor Jézus visszajön, lábai nem érintik majd e földet, hanem mi „elragadtatunk az Úr elébe a levegőbe” (1Thess 4:17). Az Úr dicsőséges eljövetele előtt Sátán megpróbálja elhíttetni „ha lehet még a választottakat is” (Mt 24:24). A „világosság angyalaként” (2Kor 11:14) jelenik majd meg, és Krisztus képében mutatkozik. Akkor majd hogyan fogunk

különbséget tenni a Krisztus személyét mesterien utánzó csatló és Jézus Krisztus között? Gondolatok csak arra, hogy az egész sajtó és a média arról fog beszámolni a hírekben, hogy eljött az igazi „krisztus”, és képekben fogják közölni ennek a megtévesztő eseménynek a valóságát. „Sátán megjelenik angyalai kíséretében, Istennek kiáltja ki magát és csodákat tesz, hogy ha lehet, még a választottakat is megtéveszse.”³ Azokban a napokban nem szabad az érzelmeinkre hagyatkoznunk. Lelki szemünket a Szentléleknek kell megnyitnia. Annyira mélyen kell horgonyoznunk a Megváltóban, annyira kell ismernünk hangját az Igéből, hogy képesek legyünk „hit által élni” (Róm 1:17), a föld történelmének legsötétebb órájában.

Közel a cél

Azok közé tartozom, akik hiszik, hogy Isten végidőre vonatkozó terve a munka befejezésével kapcsolatosan nemsokára beteljesül. Bízom abban, hogy ha törekszünk még jobban megismerni Jézust, Isten bőségesen kitölti ránk Szentlelkét, és eszközként használ fel bennünket az Ige hirdetésében, hogy „az Úr dicsőségének ismeretével beteljék a föld, amiképpen a folyamok megtöltik a tengert” (Hab 2:14). Isten munkája a végéhez közeledik ezen a földön. Jézus Krisztus legyőzhetetlen Szabadítóként jön el, mint Királyok Királya, Uraknak Ura, hogy hazavigye gyermekeit. ■

1. Ellen G. White, *Jézushoz vezető út*, 58. old., az eredetiben

2. Ellen G. White, *Evangelizálás*, 257. old., az eredetiben

3. Ellen G. White, *Tanácsok a gyülekezeteknek*, 39. old., az eredetiben



TED N. C. WILSON A HETEDNAPI ADVENTISTA EGYHÁZ ELNÖKE, ÉS JELENLEGI LAKHELYE MARYLAND (EGYESÜLT ÁLLAMOK)

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Hogyan összpontosíthatunk Jézusra egy olyan világban, amelyet a média és a zűrzavar uralnak? Mit tehetünk annak érdekében, hogy Ő betölthesse életünket?
2. Gyakran hallunk az „igazságról”. Hogyan nyilvánul meg ez az igazság a munkahelyeden?
3. A megújulás személyes és közösségi dolog egyaránt. Mi a szerepe ebben a folyamatban a gyülekezetnek?

Szombat délután

A haszontalan Ige

MIÉRT NINCS LÁTHATÓ EREDMÉNYE AZ IGÉNEK AZ ÉLETÜNKBEN?

LAURENȚIU MOȚ

Könnyen elhisszük az olyan kijelentéseket, mint például: (1) „Így lesz az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen...” (Ésa 55:11); (2) „Mert ő szólt és megtett, ő parancsolt és előállott.” (Zsolt 33:9); (3) „Mert az Istennek beszéde élő és ható” (Zsid 4:12), és úgy alkalmazzuk ezeket, hogy közben meg vagyunk győződve arról, hogy „ha így van megírva, akkor így is fog történni”. Elfelejtjük azonban, hogy mindez feltételhez van kötve, és ha a feltételnek nem teszünk eleget, akkor még a mindenható Isten szava sem fog teljesedni. Az Egyiptomból kivonult nemzedékre utalva, a Zsid 4:2 versében ezt olvassuk: „Mert nekünk is hirdettetett az evangélium, miképpen azoknak: de nem használt nekik a hallott beszéd, mivel **nem párosították hittel** azok, akik hallották.” Szinte felfoghatatlan, hogy milyen hatással van a hitetlenség Isten szavának befogadására. Például, képzeljük el, ahogyan a szem bezárása azt eredményezi, hogy nem láthatjuk a nap erőteljes ragyogását. A hit tehát nagyon fontos tényező, amely nélkül az Ige hatástalan marad. Egész nap olvassuk a Bibliát, hallgatjuk a Szentírást, és közben semmilyen hatása nincs az életünkre, mert nem rendelkezünk hittel.

Mi is a hit?

Erre az egyesek számára unalmas kérdésre a legösszetettebb meghatározással szeretnék válaszolni, amelyet Ellen White írásaiban találtam, és amely – biztos vagyok benne – meg fogja változtatni meglátásunkat a hit szerepéről, és szívünk megváltozik Isten Igéje által. „Ha hitről beszélünk, tudnunk kell különbséget tenni. Van olyan hit is, amely az igaz hittől nagyon különbözik. Isten létezése, mindenhatósága és Igéjének igazsága olyan tények, miket Sátán és serege nem

tagadhat. A Biblia ezt mondja: »Az ördögök is hisznek és rettegnek« (Jak 2:19). Azonban ez nem hit. Ahol nemcsak Isten szavában való hitet, **hanem iránta való engedelmességet** is találhatunk, ahol egyedül érette ver, érette dobog a szív, csakis ott van igaz hit, oly hit, amely a szeretet által munkálkodik, és a szívet megtisztítja. Egyedül ilyen hit alakítja át a szívet Isten képmására.”¹

A hit fogalmát a Zsidókhöz írt levél 4. fejezetének példájával fogom megvilágítani. A kivonuló zsidó nemzedék számára Isten szava teljesen haszontalan volt, mivel nem rendelkeztek olyan hittel, amely engedelmességre készítette volna őket. De hát mi alapján kellett volna engedelmeskedniük? A parancs alapján, amely így szólt: „Menjetek fel és bírjátok örökségül a földet, amelyet néktek adtam” (5Móz 9:23). Ehelyett inkább keseregtek az akadályok és Kánaán óriástermetű lakói miatt, akikről tulajdonképpen csak a tíz kém beszámolójából szerettek tudomást. Furcsa látni azt, ahogyan a „hit” eltávolítja az embert Istentől. Anélkül, hogy látták volna, elhitték, hogy Kánaánt érdemes meghódítani, mégsem engedelmeskedtek a hódítás parancsának. Hasonlóképpen elhitték – anélkül, hogy látták volna –, hogy Kánaánt lehetetlen bevenni, és elfogadták azt a lehetőséget, hogy sosem mehetnek be oda.

A hit, amely elmozdítja... az Igét

Olyan hitre van tehát szükségünk, amely amikor szembeül Isten parancsaival, engedelmeskedik annak. És itt nem csupán a tíz parancsolatra gondolok, hanem az összes isteni rendelésre. Egyesektől Isten azt várja el, hogy ne aggódjunk, másoktól azt, hogy több időt töltsenek családjukkal, másoktól pedig, hogy többet pihenjenek, vagy többet dolgozzanak, másoktól, hogy magasabb célokat tűzzenek

ki, többet adakozzanak, egészségesebben éljenek, és így tovább. Isten mindegyikünknek adott olyan parancsot, amelynek engedelmeskedve megváltozhat az életünk.

Azon gondolkodom, vajon mi sokszor nem azt választjuk-e inkább, hogy panaszkodjunk, mint Józsué és Káleb kortársai, ahelyett, hogy engedelmeskednénk, és Istenre hagyatkozva haladnánk előre? Az a baj, hogy elfelejtettük Péter magatartását: „Mester, jóllehet egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit: mindazáltal **a te parancsolatodra** kivetem a hálót” (Lk 5:5). Isten arra hív, hogy amikor olvasod az Igét, tedd meg, amit kér tőled, és ne gondold arra, hogy lehetetlen azt megvalósítanod. Nem azt kell mondanod, hogy „Meg tudom tenni”, hanem azt, hogy „Legyen meg a Te akaratod!”. Az Igében erő van, amely előtt engedelmességed fogja megnyitni az utat.

Elég egy szó?

A Lukács evangéliuma 7. fejezetében említett százados megértette, hogy elég, ha Jézus csak „egy szót” szól, és minden jóra fordulhat. Ennek azonban van egy feltétele: „az engedelmesség”. Ez a római katona látja, hogy az emberek különböző szinteken élnek; egyesek uralom alatt vannak, míg mások uralkodnak. A piramis csúcsán pedig ott van Jézus, Akinek mindenki engedelmességgel tartozik. Nekünk is meg kell hódítanunk a mennyet, amelyet még sohasem láttunk. De a próféták beszéltek arról, hogy milyen lesz ott, és azt is elmondták, hogy milyen küzdelem árán mehetünk be a mennyei Kánaánba. A „Jövel!” (Jel 22:17) parancs már régen elhangzott. Nem marad más hátra, mint eldönteni: vagy hit által engedelmeskedünk, vagy továbbra is halogatjuk (vajon még hányszor?) az engedelmességet.

ILYEN ISTEN IGÉJE IS AZ ÉLETÜNKBEN? MINDENT ELSŐPRŐ EREJE VAN, MÉGIS TEHETETLEN A HITETLENSÉGÜNK MIATT, AMELY OLYAN KEMÉNY, MINT A TÖLGYFA?

Legalább egy évvel korábban véget érhetett volna a Második Világháború, ha a *Walkiria* terv nem fullad kudarcba. E titkos terv szerint két katonatiszt, Stauffenberg gróf és segédje, Haften hadnagy, Hitler berlini óvóhelyén kihallgatást kérnek a Führertől, magukkal visznek egy (sőt, szükség esetére két) időzített bombát tartalmazó kézitáskát, amely a működésbe helyezésből számított tíz percen belül felrobban. Stauffenberg gróf átjutott a több ellenőrzőpontra át vezető, veszélyes útvonalon, míg végül bemehetett Hitler 5×11 méteres szobájába, ahol a Führer épp harminckét, a fronton szolgáló ezredessel tanácskozott. Stauffenberg kibiztosította a bombát, és a táskát alig másfél méterre Hitlertől a szoba egyetlen bútordarabja, a tölgyfa asztal alá helyezte, amelyre épp egy térkép volt kiterítve. Hat perc után a teremből ki-

lépve, segédje autója felé sietett. Nem kellett felhasználni a második táskát. Négy perc elteltével hatalmas robbanás rázta meg Hitler óvóhelyét, és az ott tartózkodókat. És... nem történt semmi! Meghalt négy személy, de Hitler nem. Miért? Az egyetlen elfogadható magyarázat a kemény tölgyfa asztal volt.²

Ilyen Isten Igéje is az életünkben? Mindent elsőprő ereje van, mégis tehetetlen a hitetlenségünk miatt, amely olyan kemény, mint a tölgyfa? Én csak azt kívánom, hogy gondolatunk és érzéseink ellenére értsük meg az engedelmesség fontosságát. Ezért említi Jézus a „ha” szócskát, amikor szívünk ajtajához közeledik és be akar lépni (lásd: Jel 3:20). A feltétel tehát: „Ha megnyitjuk”.

„DE NEM HASZNÁLT NEKIK A HALLOTT BESZÉD, MIVEL NEM PÁROSÍTOTTÁK HITTEL AZOK, AKIK HALLOTTÁK.”

(Zsid 4:2)

David de Silva professzor szerint, a Zsidókhoz írt levél történelmi szövegösszefüggésében a szerző rámutat arra, hogy nem a külső ellenség támadásai és a világi javaktól való megfosztás jelentik a legnagyobb veszélyt az egyház számára, hanem a bűn és a hitetlenség.³ Amikor az embernek Fia eljön, talál-e hitet a földön? ■

1. Ellen White, *Jézushoz vezető út*, 63 old.

2. V. P. Borovička, *Atentate care urmau să schimbe lumea* (Bukarest: Editura Politică, 1978), 310–341. old.

3. David A. de Silva, *Perseverance in Gratitude: a Socio-Rhetorical Commentary on the Epistle to the Hebrews*, Grand Rapids, Michigan, Eerdmans, 2000, 148. old.



LAURENȚIU MOȚ AZ ADVENTISTA TEOLÓGIAI
INTÉZET ÚJSZÖVETSÉG TANÁRA.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Miért könnyebb elhinni valamiről, hogy lehetetlen, mint azt, hogy lehetséges? Melyek a hitetlenség leggyakoribb okai?
2. Honnan tudhatjuk, hogy hitünk eljutott az engedelmesség szintjére?
3. Mi segítheti elő az Isten akarata iránti engedelmességet?

Vasárnap

Hogyan tehetjük magunkévá Isten Igéjét?

TANULJUK MEG, HOGYAN RÉSZESÜLHETÜNK A BIBLIA EREJÉBEN

ÁNGEL MANUEL RODRÍGUEZ

Az élet nem létezhet önmagában. Az élő szervezetek kívülálló, életet fenntartó elemektől függenek. Az élethez elengedhetetlenül szükséges a víz, a táplálék és az oxigén – hogy csak néhányat említsünk.

A Biblia szemszögéből nézve, csak Isten tarthatja fenn az életet az egyre pusztuló környezetben, amely állandó veszélyt jelent az emberi létezés számára. Bizonyos értelemben az életet Isten Igéje tartja fenn. Ez leginkább a lelki életünkre vonatkozik, hiszen az életben maradáshoz – lelki értelemben is – folyamatosan áradó külső erőre van szükség.

Isten és az Ige

A zsolttáros ezt írta: „Az Úr szavára lettek az egek és szájának leheletére minden seregük” (Zsolt 33:6). A teremtett világ, különös módon pedig az élet a mennyei Szó ereje által jött létre. Az ember létezéséről pedig azt a határozott kijelentést kaptuk, hogy nem csupán a testi tápláléktól függ, hanem attól is, „ami az Úrnak szájából származik” (5Móz 8:3).

A mennyei Ige és az élet közötti kapcsolat állandó, mélyes és emberi értelemmel szinte felfoghatatlan. Ugyanaz az Ige, amely által létrejött világunk, folyamatosan fenntartja ma is az egész teremtettséget. Isten hatalma feltárul előttünk az Ő szavában, az Ő beszédében.

Isten az Ige által beszél a különleges, de a személyes helyzetekben is, felfedi népe előtt akaratát és terveit. Szava mindenkor jólétünk érdekében hangzik, mivel „jóságos” (Ésa 39:8). A Sinai-hegynél az izraeliták hallották Isten szavát, amint „helyes végzéseket, igaz törvényeket, jó rendeléseket és parancsolatokat” (Neh 9:13) adott nekik. Az Ige gyakran hangzik el ígéret formájában, amelyben bármikor bízhatunk, és amely előre megmutatja Isten ránk vonatkozó terveinek teljesedését (Zsolt 105:42-45).

Salamon beszélt a népnek a mennyei Szó erejéről: „Áldott legyen az Úr, aki nyugodalmat adott az ő népének, az Izraelnek, minden ő beszéde szerint, csak egy beszéde is hiábavaló

nem volt minden ő jó beszédei közül, amelyeket szólott Mózes, az ő szolgája által” (1Kir 8:56). Isten szavában bízhatunk, mivel Ő betartja ígéreteit: „Mert az Úr szava igaz és minden cselekedete hűség” (Zsolt 33:4). Isten mindig úgy cselekszik, ahogyan előre megmondotta. Ő betartja a szavát.

Jézus Krisztus és az Ige

Isten Igéje sokkal több, mint az Isten szájából származó hallható beszéd. Mondhatnánk, hogy az Ige nem csak hallható, hanem látható is: „Kezdetben vala az Ige és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige. Ez kezdetben vala az Istennél. És minden ő általa lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett.” (Jn 1:1-3). Itt ugyanazzal a megbízható, erővel teljes isteni Igével találkozunk, amely az Ótestamentumban szólt a néphez. Csakhogy az Újtestamentumban valami dicsőséges, váratlan dolog történt: „És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes vala kegyelemmel és igazsággal” (Jn 1:14).

Jézusban – aki maga az Ige – felfedezhetjük Isten akaratát, láthatjuk üdvözítő munkásságát a bűnös ember megmentése érdekében. És nagy segítséget jelent számunkra, hogy ez az Ige hallhatóvá vált, mert Isten Jézus által szólt hozzánk (lásd: Jn 14:10). És a testet öltött Ige – Jézus Krisztus – maga az igazság Igéje (2Kor 6:7), a megbékélést hozó Ige (2.Kor 5:19), az üdvösség (lásd: Csel 13:26) és a keresztség hirdetésének Igéje (lásd: 1Kor 1:18). Ő az igazság, mivel a testet öltés titka által egyesítette Istennel az emberiséget. A keresztség bemutatja Isten Igéjének üdvösséget adó erejét.

Isten valóban képes betartani, amit mond. Amikor Isten kimond valamit, akkor az be is teljesedik. Lehet, hogy nem olyan hamar, mint ahogyan mi elvárnánk, de akkor is be fog teljesedni.

Isten szava véghezviszi minden kijelentését. A zsolttáríró szerint az Úr „kibocsátá az ő szavát és meggyógyítá őket, és kimenté őket az ő vermeikből” (Zsolt 107:20). Az Úr pedig

ezt mondja saját szaváról: „Így lesz az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok” (Ésa 55:11). Amit az Úr kijelent, az mindig megvalósul!

Jézus közbelépett, amikor a Galileai-tengeren vihar szélélyeztette a tanítványok életét. „És felkelvén megdorgálá a szelet, és monda a tengernek: Hallgass, némulj el! És elállt a szél, és lőn nagy csendesség” (Mk 4:39). Ő az ördögöknek is parancsolt, hogy menjenek ki áldozataikból és azok engedelmeskedtek (lásd: Mk 1:25). Csupán egyetlen szavával meggyógyította a betegeket (lásd: Mt 8:8). De mindenekfelett, szava megbocsátást nyújtott a bűnös embernek (Mt 9:1-7). Az Ige be is teljesítette, amit hirdetett és kijelentett.

Isten Igéje és én

Isten az Ő Igéjét hozzánk intézte. Ő hozzánk szól, mint Teremtő és Megváltó, hogy ez által felismerhessük életünkre vonatkozó akaratát. Ki kell jönnünk létezésünk sötétségéből a világosságra, hogy igazi életet élhessünk.

Isten Igéje az örök élet forrása (lásd: Jn 5:24; 6:63). El kell jutnunk ennek az Igének a megismerésére, hogy – amint Jézus az Ő életén keresztül bemutatta – az Ige életünk minden területén ki tudja fejteni hatását. Számunkra élet-halál kérdést jelent, hogy engedelmeskedünk-e vagy sem az Igének. Ezért tehát Isten mindenáron azt szeretné, hogy meghalljuk, amit Ő mondani akar nekünk: „Megkeresni hagytam magamat azoktól, akik nem is kérdeztenek; megtaláltam magamat azokkal, akik nem is kerestek. Ezt mondom: Ímhol vagyok, ímhol vagyok, a népnek, amely nem nevemről neveztetett.” (Ésa 65:1).

Előttünk van tehát a nagy kihívás, hogy *engedelmeskedjünk* az Isten szavának, mely a Szentírásan keresztül szól hozzánk (lásd: Ésa 66:4). Meg kell értenünk, hogy egy dinamikus, cselekvő engedelmességről van szó, amely a hallás mellett az Ige betöltését, gyakorlatba ültetését is feltételezi. Jézus Krisztus határozottan kijelentette: „Valaki azért hallja én tőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát” (Mt 7:24; v.ö. 2Kron 34:21).

Az Ige iránti engedelmisséggel bizonyítjuk, hogy meghallottuk, ahogyan hozzánk szólt, és azt, amit mondott, el is sajátítottuk, magunkévá tettük. Ugyanilyen fontos azonban, hogy az Igét a Szentlélek vezetése alatt *olvassuk*, mert csak a testté lett Ige hozhat változást az életünkben (lásd: 2Kor 3:15-18). *Tanulmányoznunk* kell az Igét, mert az tesz bizonyosságot arról az Egyetlenről, Krisztusról, Aki örök életet adhat nekünk (lásd: Jn 5:39). Miközben magunkévá tesszük az Igét, *elmélkednünk* kell annak saját életünkre vonatkozó jelentőségén. Mélyüljünk el gondolatban az Ige mondanivalójában. Elmélkedhetünk a parancsolatokról (lásd: Zsolt 119:48), a tanításokról (99. vers) és az ígéretekről (147. vers), melyeket az Ige magában foglal.

Az Ige személyes befogadása érdekében különleges időt kell szakítanunk a tanulmányozásra. Ez azonban természetellenes az emberi szív számára, ezért meg kell szabadulnunk a lelki tunyaságtól. Elengedhetetlen az ima, mivel az által kérhetjük az Urat, hogy helyezze szívünkbe az Ige utáni vágyat.

Naponta imádkozzunk és nyissuk meg Isten Igéjét. Minél többet fogjuk olvasni, annál inkább megértjük üzenetét. Nem kell lemondanunk erről a szokásunkról csak azért, mert nem értünk meg minden olvasott ígét. Tovább kell olvasnunk, hogy az üzenet átjárja gondolatainkat. A tanulmányozás alatt Isten gondolatai töltik be elménket, egyre inkább megértjük az olvasottakat, és a Szentlélek ereje által elkezdődik életünkben a változás folyamata.

Amikor hallgatjuk, olvassuk és elmélkedésünk tárgyává tesszük Isten Igéjét, akkor valami különleges dolog történik: Krisztus, az Ige, hit által szívünkbe költözik (lásd: Ef 3:17).

Az Ige élő, tehát bennünket is feléleszthet, életre kelthet: „Mert az Istennek beszéde élő és ható... megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait” (Zsid 4:12). És mivel az Ige élő, az életünkben is valóra válthatja, amit kijelent. Bízhatunk abban, hiszen aki az Igén keresztül szól, méltó a bizalomra, és hatalma van arra, hogy valóra váltsa ígérését.

Ezért hadd tanítson bennünket minden nap az Ige (lásd: 2Tim 3:15)! Vigasztaljon a próbákban, nehézségekben és szenvedésekben (Zsolt 119:161-162)! Az Ige lapjain található reménység töltse be örömmel szívünket (lásd: Zsolt 56:10-11; 2Kor 1:20)!

Meghívlak, hogy fogadjuk be szívünkbe a kereszten nyilvánított Igét, és engedjük égni, hogy megszentelő tüze által szolgálni tudjunk Istennek és embertársainknak (lásd: Jer 23:29)! ■



ÁNGEL MANUEL RODRÍGUEZ A BIBLIAKUTATÓ INTÉZET IGAZGATÓJA VOLT. NYUGDÚBA VONULÁSA UTÁN, 2011 ÓTA AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBELI TEXASBAN ÉL.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Isten a teremtett világ által is szól hozzánk. A természetben hol fedezhetjük fel leginkább Isten teremtő és fenntartó hatalmát?
2. Isten Igéjének ereje Jézus Krisztus földi munkásságában is kifejezésre jutott. Az Úr Jézus életének mely eseményeiben fedezhetjük fel Isten Igéjének hatalmát?
3. Isten hatalma az üdvözítő Ige által is megnyilvánul mind-egyikünk életében. Hogyan tapasztaltatok meg személyes életetekben Isten Igéjének erejét?

Szív és föld

MILYEN FÖLDBŐL VAGYUNK?

BONITA JOYNER SHIELDS

A magvetőről szóló példázat (Lk 8:4-15) szívünk állapotáról szól. Isten szeretné Igéjének magvát szívünkbe ültetni, ám a termés meghozatala szívünk állapotától függ.

Milyen az a szív, amely kész engedelmeskedni Isten Igéjének? Hogyan gondolhatjuk az Ige magvát, hogy meggyökerezzen és növekedjen? Isten Igéje hogyan eredményezhet lelki felüdülést életünkben?

A magvető, a mag és a föld

A magvető példázatát megtaláljuk mindhárom szinoptikus evangéliumban (Mt 13:1-9; Mk 4:1-9; Lk 8:4-8, 11-15). Mindegyikben előfordul e három alapelem: magvető, mag és a föld.

A magvető. A vetés a mag elhintését jelenti a földbe. A bibliai időkben a magvető kosárban vagy a derekához rögzített kötevényben vitte a magot. Kivett egy marékkal, és széles mozdulattal elhintette a földön.¹

Vetés közben a magvető *szórja* a magot, vagyis nem egy magot vesz a kezébe, hogy azt gondosan a földbe helyezze. Miután meghatározza a bevetendő területet, igyekszik minél több magot elszórni arra a helyre, mivel tapasztalatból tudja, hogy nem minden növény fog megmaradni.

A Szentírás szerint Isten a magvető (lásd: Mt 13:37). Ellen White így ír erről: „Miként a magvető kiment vetni, Krisztus is lejött a földre, hogy itt a mennyei igazságok magvát hintse.”²

A mag. A Szentírás azonosítja a magot, ami nem más, mint Isten Igéje (lásd: Lk 8:11). Miként a magban van a növény élete, úgy jelenti az életet Isten Igéje is azok számára, akik befogadják. És ahogyan elhinti a magvető a magot egy széles mozdulattal, kijelenthetjük, hogy Isten így *hinti el* a magot még a legrejtettebb helyeken is!

Évekkel ezelőtt a moszkvai színházban egy színdarabot játszottak. A főszereplő, Alexander Rostovzev – aki a nézők

bálványa volt – átélte a megtérés élményét, miközben Krisztus szerepét játszotta a *Krisztus frakkban* című világi darabban. A színésznek fel kellett olvasnia két bibliaverset a hegybeszédéből, le kellett vetnie palástját és ezt kellett kiáltania: „Kérem a frakkomat és a kalapomat!”

Ám, amikor játék közben elmondta e szavakat: „Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyeknek országa. Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak” (Mt 5:3-4), váratlanul remegni kezdett. Ahelyett, hogy követte volna a darab további szövegét, folytatta a bibliai fejezet olvasását, figyelmen kívül hagyva a színpadon levő színész társait, köhécseléseit és dobbantásait. Végül egy gyerekkorában, az ortodox templomban hallott bibliavers jutott az eszébe, és felkiáltott: „Uram, emlékezzél meg én rólam, mikor eljössz a te országodban” (Lk 23:42). Még mielőtt leengedték volna a függönyt, Rostovzev átadta életét személyes Megváltójának, Jézus Krisztusnak.³

Isten az igét a legváratlanabb helyeken *hinti el*, hogy minél több tévelygő ember megtérhessen. Gyakran alábecsüljük hatalmát és korlátok közé szorítjuk Igéjét.

Jézus Krisztus azért jött, hogy az igazság magvait elhintse az emberi szívbe. Azt kéri *tőlünk*, és arra hív *bennünket*, hogy mi is hintsük az emberek szívébe az igazság magvait. Ez nem mindig könnyű feladat, hiszen ezt bizonyítja Jézus Krisztus élete is. Ellen White így ír erről: „Ő elhagyta a béke biztonságos helyét, lemondott a dicsőségről, amelyben Atyjával osztozott még a világ teremtése előtt, és lemondott a világegyetem trónjáról. Úgy jött, mint ember, szenvedésnek, kísértésnek kiszolgáltatója. Magányosan, könnyek közt vetett, és vérével öntözte meg az életadó magvakat.”⁴

Megtörténhet, hogy életünkben nem hiányzik a szenvedés, a magány, a könnyek és még a halál sem – amikor Isten igazságának magvait hintjük. De nem fogunk haszontalanul vetni. Ki felejthetné el azt, amit elődeink – a valdensesk, Wycliffe vagy Husz János – tettek? Ők és társaik életüket

adták Krisztusért és Igéjéért. Ellen White a következőt írja róluk: „Halálra kergették őket, ők pedig vérükkel öntözték az elvetett magot, és a mag meghozta termését.”⁵

A föld. Az egészséges termőföldnek szüksége van nitrogénre, foszforra, káliumra és különböző ásványi anyagokra. Ha ezek közül valamelyikből nincs elég, vagy esetleg túl sok van, az kihatással van a növény életére is. Az erős és egészséges növények pedig ellenállóbbak az „ellenséggel” – gyomnövények, kártevők, szárazság stb. – szemben.

Az emberi szív állapota meghatározza lelki életünket. Amint az egészséges és életerős növény képes ellenállni az ártó tényezőknél, úgy lelkünk is képes ellenállni az ellenségnek, ha erős és egészséges.

E példázatban nyilvánvaló az ellenség ténykedése is. Az útszéli, kemény talajon Isten Igéjét lábbal tiporják, és nem értékelik. Ott Sátán *ellopja* az igét az emberek elől. A sziklás, köves talajból pedig, ahol a növény nem tud jól meggyökeresni, Sátán *kitépi* az igét. Ahol a gondok, aggodalmak és a világi javak tövisei veszik körül a növényt, ott Sátán *elnyomja* az igét a szívben.

Végül pedig figyeljük meg a jó, egészséges és tiszta földben fejlődő növényt. *Ebből a földből Sátán nem tudta kitépni Isten Igéjének magvait.* Itt az ellenség tehetetlennek bizonyult! Itt a mag kicsirázott, és „száz annyit termett” (Lk 8:8).

A lélek táplálása

Ha úgy érzitek, hogy kicsit mindannyian hasonlítunk egymásra, akkor egyetértetek velem abban, hogy a fenti négy talajtípus mindenikéből található bennünk valami. Mit tehetünk azért, hogy lelkünket egészséges és életerős formában tarthassuk a jó termés elérése érdekében? Három irányelvet ajánlok:

1. A jó föld első leírása, amelyet Lk 8:15 versében találunk, azokra az emberekre utal, akik hallják az Igét, „jó és tiszta szívük” van. Kérjük tehát imában tiszta szívet, és Isten akarata szerinti lelket. Olvassuk el az 51. zsoltár 10-12. verseit. Énekeljünk és imádkozzunk, mivel mindannyian vétkeztünk és szűkölködünk Isten dicsősége nélkül (lásd: Róm 3:23; 7:14). A bűneink miatt még a jó cselekedeteink mögött is tisztátalan indítékok húzódnak meg.

2. A jó föld második leírása azt mutatja, hogy az emberek az Igét „tiszt és jó szívben őrzik”. Meg kell őriznünk az Igét, meg kell akadályoznunk Sátánt, nehogy kitepje a szívünköt, vagy elfojtsa azt az életünkben. Hogyan őrizhetjük meg az Igét a lelkünkben? Négy dolgot tartunk szem előtt.

Meg kell hallanunk az Igét. Néhány mód erre: Istennel töltött különleges idő, prédikáció hallgatása, közös tanulmányozás hívő testvéreinkkel.

Meg kell értenünk az Igét. Szakítunk-e időt arra, hogy megértsük az Igét, kutatással, válaszok keresésével és megvalósításával? Isten Igéje nem mindig könnyen érthető, de ígéretet kaptunk, hogy a Szentlélek segítségünkre lesz (lásd: 1Kor 2:10-12).

El kell fogadnunk az Igét. Készségesek kell lennünk az Ige elsajátítására. Amikor megértjük Isten üzenetét, néha (itt legyünk őszinték) nem vagyunk hajlandóak elsajátítani a megértett igazságot! Önmagamról elmondhatom, hogy ahányszor ilyen helyzetbe kerültem, ám végül mégis elfo-

gadtam, elsajátítottam Isten életemre vonatkozó Igéjét, olyan béke töltötte be szívemet, amely mindent felülmúl (Fil 4:7).

Engedelmeskednünk kell az Igének. Egy dolog az elfogadás, más dolog a gyakorlatba ültetés. Akár látványos cselekedetéről van szó, mint például a szombat megtartása vagy a káros szenvedélyektől való tartózkodás; akár belső, meghitt átadásról van szó, az engedelmességnek cselekedetekben kell megnyilvánulnia.

3. A jó föld harmadik leírása arról szól, hogy az emberek „gyümölcsöt teremnek béketűréssel” (Lk 8:15). Gondolom, hogy számtalanszor imádkoztatok így: „Uram, mikor leszek már *tökéletes*?” Vagy: „Mikor lesz az, hogy a férjem vagy a feleségem, a barátom stb. átadja életét Istennek?” Megfigyelhető, hogy lelkünk mélyén óhajtjuk, hogy a mag minél hamarabb gyümölcsöt teremjen.

Jó föld, bőséges termés

Milyen a szívünk? Értékeljük-e Isten Igéjét? Gyökerezünk-e olyan mélyen Őbenne, hogy ellenállhatunk az ellenség kísértéseinek? Szeretnénk, hogy Isten nyugalmat adjon aggódó szívünknek? Akármilyen állapotban is van a szívetek, Isten képes az életadó magvakat elhinteni benne.

Imádkozzunk tiszta szívért. Halljuk és értsük meg, fogadjuk el és engedelmeskedjünk Isten Igéjének. Maradjunk meg Őbenne, és csak Rá tekintünk, hogy tovább növekedhessünk. Akkor majd Ő véghez fogja vinni tervét még a legváratlanabb helyeken és körülmények között is. ■

1. Forrás: www.middletonbiblechurch.org/biblecus/biblec6.htm.

2. Ellen G. White, *Krisztus példázatai*, 33. old.

3. Forrás: www.sermonillustrations.com/a-z/b/bible_power_of.htm.

Idézi: J. K. Johnston, *Why Christians Sin* [Miért vétkeznek a keresztyének?], Grand Rapids: Discovery House, 1992, 121. old.

4. E. G. White, *Krisztus példázatai*, 36. old.

5. Ellen G. White, *A nagy küzdelem*, 78. old.



BONITA JOYNER SHIELDS SZERKESZTŐ ÉS A GENERÁL KONFERENCIA SZOMBATISKOLA OSZTÁLYÁNAK TÁRSIGAZGATÓJA.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Gondolkozzunk el ma este lelkünk állapotáról. Milyen a „földje”: jó vagy gyomos, köves vagy kemény, mint az út széle? Miért?
2. Ha csupán egy dolgon szeretnétek javítani, hogy Isten Igéje növekedhessen és gyümölcsöt teremhessen életekben, mi lenne az?
3. E példázat fényében, mától kezdve mit jelent számotokra a növekedés?



Kedd

Megújulás által készül- jünk átkelni a Jordánon

ISTEN IGÉJE ÉS ÁTKELÉS A JORDÁNON

GALINA STELE

Józsue kételyekkel találta szemben magát, miközben számos teher nehezedett a vállára. Izrael népe előtt ott volt a Jordán, a nyugati parton pedig Jerikó falakkal körülvett városa volt látható. A keleti parton a kies, ligetekkel tarkított Sittim völgye terült el, amelyet már birtokba is vett Isten népének néhány nemzetsége.

Eljött a Jordán átkelésének ideje, és elképzelhetjük, mit élt át Józsué. Mózes nem volt közöttük. Éppen akkor halt meg, amikor a legnagyobb szükség lett volna rá – az Ígéret Földjének határán. És épp most, a folyó áradásának időszakában kell átkelni a Jordánon (Józs 3:15)? És hogyan veheted be azt a földet, amelynek jelképe, az erős falakkal körülvett Jerikó épp előtted áll? Ebben a helyzetben Mózes bölcsességére lett volna szükség. Hogyan vezethetné be Józsué a népet az Ígéret Földjére? Az emberek, akiket vezetett, annyira sebezhetőek voltak, hogy képesek voltak lemondani álmaik országáról, csak azért, hogy néhány kellemes percet tölthessenek a fűzfák árnyékában. Egyáltalán, még ki bízik Józsuében?

Izrael népe számára valóban nagy veszteséget jelentett Mózes halála. Ám tudhatták, hogy Isten nem hagyta el őket. „Nappal a felhő-, éjjel a tűzoszlop nyugodott a sátor felett bizonyossággal, hogy Isten még mindig vezetőjük és segítőtjük, ha parancsolata útján járnak.”¹

Józsue Isten utasításaira várt. Az egyiptomi fogságban született, negyven évet töltött Egyiptomban, majd újabb negyven évet Mózes segédjeként (4Móz 11:28). Korábbi neve Hósea volt (4.Móz 13:9), melynek jelentése: „üdvösség” vagy „megváltás”. Miközben Mózes mellett szolgált, neve meg lett változtatva, így kapta a „Józsue” nevet, ami azt jelenti: „Jehova üdvözít”.² A „Jehova” név Istenre utalt, éppen úgy, ahogyan Mózesnek is kijelentetett az égő csipkebokornál, hogy „Vagyok, aki Vagyok” (2Móz 3:14). Józsue neve élő emlékoszlopa lett annak, hogy Isten meg fogja szabadítani népét. Nem Mózes, nem Józsué, és senki más, csak egyedül az örök Isten fogja a Jordán túlsó partjára, az Ígéret Földjére bevinni gyer-

mekeit. Jézus Krisztus is ezt a nevet kapta. Józsué tehát így lett Krisztus előképe, jelképe.

Istenre várva

Józsue-nak nem ez volt az Istennel szerzett első tapasztalata. Számtalanszor érezte már a menny hatalmát. A Sinai-hegynél látta alászállni Isten dicsőségét. Látta Mózes lejönni a hegyről az Isten ujjával megírt kőtáblákkal a kezében (2Móz 32:17). Ő volt az, aki megfutamította az amálekítákat, amikor Mózes győzelemre emelte kezeit az ég felé (2Móz 17:8-16). Józsué egyike volt a Mózes által kiküldött tizenkét kémnek, de csak másodmagával hitte, hogy Isten hatalma elégséges az Ígéret Földjén lakó óriások legyőzésére. Józsué „sok olyan tulajdonsággal rendelkezett, amellyel egy nagy hadvezérnek rendelkeznie kell – határozott, jóságos, megnyerő, tiszteletet parancsoló, gyors volt és jó döntéseket hozott.”³ Ő azonban nem képességeiben és adottságaiban bízott. Mózes-től megtanulta a legfontosabbat: mindent teljes mértékben Istenre kell bízni. „Ha a te orcád nem jár velünk, ne vígy ki minket innen” (2Móz 33:15). Ezért türelemmel várta az isteni vezetést.

És Isten szólt hozzá. Érdekes, hogy a vezetés nem hódító stratégia formájában érkezett, térképek, útvonalak és a katonai hadrend ismertetésével. Isten egészen váratlan irányvonalakat szabott meg. Józsue tekintetét egy bizonyos irányba fordította, hogy figyelme mindig Isten győzelmet biztosító jelenlétére összpontosuljon. Így szólt hozzá az Úr: „Légy bátor és erős, mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösévé, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nekik adom azt. Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, amiben jársz!” (Józs 1:7). Józsue vezetői sikerei – és a nép sikerei is – olyan arányban jelentkeztek, amilyen mértékben engedelmességek Isten törvényének. Miután ezt a bevezetőt elmondta Isten,

csak azután mondta el lépésről lépésre Józsuének, hogy mit kell a továbbiakban tenniük.

CÉLIRÁNY: AZ ÍGÉRET FÖLDJE

Tanulságok az új Ígélet Földjére vonatkozóan

Most, amikor a történelem rohamosan a vége felé közeledik, mint egyház, az Ígélet Földjének határához érkezünk. Gyakran elfelejtjük ezt, főleg akkor, amikor a körülöttünk levő ligetek virágoznak. Egyénekként gyakran kerülünk meghódításra váró Jerikók elé. Mit tanulhatunk Isten Józsuének adott utasításából és tapasztalataiból? (Józs 1:7-8) Milyen kérdést kell feltennünk önmagunknak?

1. *Kérdések Isten jelenlétéről:* Osztozunk Józsué meggyőződésében, miszerint semmi értelme Isten jelenléte nélkül továbbmenni? Elismerjük, hogy az Ige lapjain ugyanaz az isteni jelenlét tapasztalható?

„EL NE TÁVOZZÉK E TÖRVÉNYNEK KÖNYVE A TE SZÁDTÓL, HANEM GONDOLKODJÁL ARRÓL ÉJJEL ÉS NAPPAL, HOGY VIGYÁZZ, ÉS MINDENT ÚGY CSELEKEDJÉL, AMINT ÍRVA VAN ABBAN, MERT AKKOR LESZEL JÓ SZERENCSES A TE UTAIDON ÉS AKKOR BOLDOGULSZ.” (Józs 1:8)

2. *Kérdések a bátorságról:* Van-e olyan bátorságunk, amelytől vár Isten tőlünk? Lesz-e bátorságunk hűséggel követni Igéjét, a következményektől és a megtorlástól függetlenül? Vajon, az izraeliták azt képzelték magukról, hogy túl hiszékenyek, naivak, amikor egy héten át kerülgették Jerikó falait? Nos, ilyen – minden „nevetséges” dologra hajlandó – bátorságra van szükségünk az Ígélet Földjének határában.

3. *Kérdések a sikerről:* Nem szeretnénk sikeres emberek lenni? Józsué tapasztalata szerint mi az igazi siker kulcsa? Gyakran óhajtjuk, hogy Isten közvetlen közbelépésének legyünk a tanúi. Szeretnénk látni, hogy kettéválasztja a Jordánt, és meglepődünk, ha Isten hallgat. De vajon követtük utasításait, amelyeket eddig kinyilatkoztatott? Vagy még mindig várunk egy másikat, egy újabbat?

4. *Kérdések az Isten Igéjében való elmélyülésről:* Mennyire mélyülünk el Isten Igéjében? Milyen módszereket használunk annak érdekében, hogy az Ige éjjel és nappal megmaradjon gondolatainkban és szívünkben?

5. *Kérdések a „mindent, ami írva van abban” tanácsról:* Milyen mértékben kell hűségeseknek lennünk ahhoz, hogy tovább mehessünk? Ha az isteni vezetésnek csupán egy részét fogadjuk el, akkor ezáltal „csak a törvény egy része iránt és nem a Törvényadó iránt fejezzük ki tiszteletünket”.⁴ Készek vagyunk-e hűséggel engedelmeskedni a Biblia kinyilatkoztatásainak?

Megújulás által készülünk átkelni a Jordánon

Józsué könyvéből tudjuk, hogy a mennyei ígélet még életében beteljesedett. Hűséges volt és Isten felemelte őt. Átvette Isten népet a Jordánon. Jerikó falai leomlottak. Kánaán lakói megrémültek, Isten volt Izrael népével és bevitte őket az Ígélet Földjére.

Józsuét Isten választotta parancsnokául. Ő nem kereste a saját dicsőségét. Emlékoszlopot akart emelni az emberek szívében és elméjében, így adva át a következő nemzedékeknek Isten Igéjét. „Nem volt egy ige sem azok közül, amelyeket Mózes parancsolt vala, amelyet fel nem olvasott volna Józsué, az Izraelnek egész gyülekezete előtt, még az asszonyok, gyermekek, jövevények előtt is, akik járnak vala közöttük.” (Józs 8:35). Józsué eldöntötte, hogy élete végéig Istent szolgálja. Halála előtt bizonyosságot tett Isten hűségéről, és arról, hogy az ember nem várakozik hiába ígéreteinek beteljesedésére. Ezt ekképpen fejezte ki: „egy szó sem esett el mindama jó szóból, amelyeket az Úr, a ti Istenetek szólott vala felőletek. Minden betelt rajtatok, egy szó sem esett el azokból!” (Józs 23:14). Isten bízott Józsuében, mert Józsué is bízott az Ő Istenében.

Ami engem illet, én szeretnék Józsuéhoz hasonló lenni. Tudom, hogy az Ígélet Földjére kell eljutnom, és nem maradhatok a Jordánnak ezen az oldalán. De hogyan keljek át a Jordánon? Az értelmem korlátolt, az ellenség pedig ravasz.

Nos, a Szentírásban meg van ígérve számunkra Isten jelenléte. Ő szeretne lelkünkben lakozni Igéje által. Megújulást, ismeretet és változást szeretne hozni szívünkbe. Csak így kaphatunk erőt továbbmenni és szárazon átkelni a Jordánon. Tegyük ezt meg Üdvözítő Jézusunk társaságában. ■

1. Ellen G. White, *Pátriárkák és próféták*, 481. old.

2. Donald H. Madvig, „Joshua”, *The Expositor's Bible Commentary*, Grand Rapids: Zondervan Pub. House, 1992, 3. köt., 257. old.

3. A. Plummer, „Introduction to the Historical Books: Joshua to Nehemiah”, *Joshua, The Pulpit Commentary* (Peabody, Miss.: Hendrickson Publishers), 3. köt., 257. old.

4. Madvig, 257. old.



GALINA STELE JELENLEG A GENERÁL KONFERENCIA LEVÉLTÁRI, STATISZTIKAI ÉS KUTATÁSI IRODÁJÁBAN SZOLGÁL ASSZISZTENSKÉNT.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Mikor tanulmányoztatok szívesebben a Szentírást? Reggel, vagy inkább este? Vagy mindkét időpontban? Esetleg délután? Gondolkozzatok el ezen, és mondjátok el, hogy milyen módszerekkel alakíthattok ki olyan szokásokat, amelyek által rendszeresen táplálkozhattok Isten igéjéből.

2. Józsué teljes mértékben hitt Istenben, és hitét nem mulasztotta el megosztani másokkal is. Hogyan mutathatjátok be gyakorlati módon hiteteket másoknak?

Tanítványságra való elhívás

MILYEN FELTÉTELEK MELLETT?

JERRY PAGE

A történet szerint egy autókért rajongó fiatalember nagy sebességgel hajtott sportautójával egy kanyargós hegyi úton. Egyik kanyarban hirtelen szembe találta magát egy másik autóval. A másodperc töredéke alatt tértek ki egymás útjából és elkerülték az ütközést. Miközben elhaladtak egymás mellett, a szembejövő autót vezető hölgy átkiáltott a fiatalembernek:

– Disznó!

Erre a férfi azonnal visszavágott:

– Te vén koca!

Nézzünk oda, még ő áll az erdő felől, pedig az én sávomon közlekedett a kanyarban – morfondírozott magában a száguldó fiatalember. Valósággal jól érezte magát, hogy volt lélekjelenelete visszavágni a hölgy szavaira. Aztán bevette a kanyart és... teljes sebességgel nekiütközött az út közepén éppen átkelő vaddisznónak...

Néha a fenyegetésnek tűnő dolgok tulajdonképpen figyelmeztetések. Isten sokkal messzebb lát, mint az előttünk álló kanyar, amelyen mi képtelenek vagyunk átlátni. A nehézségekkel tulajdonképpen figyelmeztetni akar bennünket a veszélyekre, és alkalmat ad arra, hogy ihletett szavainak engedelmessédjünk.

Ilyen vaddisznókkal találkozik nap mint nap a keresztny ember. Sokan a társadalom és a kultúra nyomdokain járnak, amelynek ez a jelmondata: „tedd azt, amit jónak látsz”, és nem figyelnek Isten szavára.

Most, amikor földünk rohamosan közeledik történelmének utolsó óráihoz, Isten néhány konkrét és különleges tervet dolgozott ki számunkra. Elhív, hogy legyünk befolyással rendelkező eljárások, és hirdessük az embereknek, hogy eljött az ideje annak, hogy Isten népe kijöjjön Babilonból (Jel 18:1). Az előttünk álló egyetlen akadály azonban saját döntésünk és válaszuk erre a felhívásra.

Nehémiás példája

Istennek olyan vezetőkre van szüksége, mint amilyen Nehémiás volt.

Nehémiással először Artaxerxes király pohárnokaként találkozzunk. Habár a gazdag perzsa királyi udvarban befolyásos személy volt, szíve mégis ragaszkodott atyái Istenéhez, és ahhoz a néphez, amelyre rá lettek bízva a szent iratok.

Nehémiás nagyszülei akkor kerültek fogságba – közel hetven évvel korábban –, amikor a babiloniak meghódították Jeruzsálemet. A fogságban levő zsidók pedig most engedélyt kaptak a perzsa királytól a hazatérésre. Ekképpen teljesedett tehát Isten ígérete, amelyet évekkkel azelőtt tett gyermekeinek (Jer 29:10).

Jó néhányan már otthon érezték magukat az idegen földön, és úgy döntöttek, hogy ott is maradnak. Számukra túl nagy áldozatnak tűnt újjáépíteni a romokat. Istennek tehát egy olyan vezetőre volt szüksége, aki minden földi dolog fölé helyezi Isten dicsőségét és a szolgálatot.

Hírnökök értesítették Nehémiást Jeruzsálem siralmas állapotáról. „A fogságból megszabadult maradék zsidók ott abban a tartományban, nagy nyomorúságban és gyalázatban vannak; és azon felül Jeruzsálem kőfala lerontatott, s kapui tűzben égtek meg!” (lásd: Neh 1:3).

A mélyen megrendült Nehémiás azonnal két megbízható eszközhöz folyamodott: az imához és Isten Igéjéhez. Sírt, böjtölt, imádkozott és megvallotta saját és népe bűneit. Aztán dicsőítette Istent az Ő hűségéért, amellyel betartotta szavát, és a mennyei irgalom ígéretein felbátorodva hitte, hogy amennyiben a nép megtér, Isten biztosítani fogja számára a helyreállítást (5. vers).

Ima általi vezetés

Nehémiás négy hónapon át könyörgött az Úrhoz. Isten ezután küldetéssel ruházta fel őt. Elhívta, hogy irányítsa Jeru-



zsálem újjáépítését. Nehémiás így imádkozott: „Adj, kérlek, jó szerencsét most a te szolgádnak, és engedd, hogy kegyelmet találjon ama férfiú (a király) előtt” (11. vers). Aztán várakozni kezdett.

Jézus Krisztus is így kutatta Isten akaratát saját életére vonatkozóan. Mélységes tanulmányozás és ima által az Igéből határozott módon megértette küldetését, azt, hogy Ő az emberi nemzetség Megváltója. Nehémiáshoz hasonlóan, Jézus Krisztus is naponta felismerte az Atya akaratát. És így tehetünk mi is.

Az Igében való elmélyülés és a kitartó ima foglalta le a tanítványok idejét, amikor a Szentlélek kitöltetésére vártak (lásd: Csel 2). Áldott legyen az Úr, hogy a Szentlélek vezetési életünket, és bölcsességet, megértést, lelki ajándékokat és lelkesedést ad mindazok üdvösségére, akiket ismerünk, és akikhez elküld bennünket.

A személyes befolyás fontossága

Egyik nap Artaxerxesz király arra lett figyelmes, hogy szolgálja nagyon szomorú, és megkérdezte, hogy mi bántja őt. Nehémiás elmondta a királynak a jeruzsálemi helyzetet. „És mi az, amit kívánsz?” – kérdezte tőle a király. Nehémiás felsorolta kéréseit, amelyeket aztán rövid időn belül a király teljesített (Neh 2:2-8).

Ne feledjük el, hogy Nehémiás nem volt sem vállalkozó, sem építész. Nem rendelkezett az ilyen feladat elvégzéséhez szükséges „képzettséggel”. Isten mégis őt küldte el Jeruzsálembe, és őt nevezte ki vezetőnek.

Az *Ellen White and Leadership: Guidance for Those Who Influence Others* (Ellen White a vezetői képességről) című könyvében a szerző, Cindy Tutsch, a White Alapítvány társelnöke kijelenti: „Ha keresztény vagy, akkor vezető vagy! Jézus követőiként kötelességünk használni befolyásunkat, hogy

másokat Jézushoz vezessünk. Ezt megtehetjük különböző formában, attól függően, hogy milyen lelki ajándékokkal rendelkezünk. És körülöttünk nagyon sok ember van – persze csak akkor, ha az elmúlt tíz évben nem egy barlangban, a világtól elszigetelten éltünk.”¹

A vezetői képesség azt jelenti, hogy befolyásunk van másokra – gyerekekre, családra, barátokra, munkatársakra, szomszédokra. Jézus Krisztus hív, hogy legyünk Nehémiáshoz hasonlóak, álljunk készen arra, hogy Istennel találkozhassunk a napenkénti iget tanulmányozás és ima által, hogy elhívhasson bennünket a vezetői szolgálatra. Isten fel akarja készíteni népet a mennyország számára, és azt akarja, hogy minden befolyásotokat felhasználjátok annak érdekében, hogy másokat megújulásra és igazi kegyességre vezessetek.²

Hogyan vezethetsz másokat a siker felé

Nehémiás példája tanulság mindazok számára, akik Isten népéhez tartoznak. Példája annak, hogy nem csak sokat, hanem kitartóan kell imádkozni és bölcs terveket kell készíteni. Nehémiás megértette Isten Zorobábelnek mondott szavait: „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkém által, azt mondja a seregeknek Ura” (Zak 4:6). Nehémiás tapasztalából tudta, hogy az imádkozó férfiak és nők a tettek emberei, és számukra a figyelmes kutatás és a józan tervezés létfontosságú az Istenért végzett lelki munkában.

Amikor Nehémiás eljutott Jeruzsálembe, körüljárta a várost, hogy felmérje a falak állapotát. Szívét egyre jobban nyomasztották a látottak. Minden nagyon lehangoló volt. De mégis meghódította az emberi szíveket, amikor elmondta honfitársainak, hogy választ kapott imáira, és a gondviselés tapasztalatát élte át azáltal is, hogy eljutott végre Jeruzsálembe. Az emberek meggyőződésüknek adtak hangot válaszukban: „Keljünk fel és építsük meg!” (Neh 2:18).

Ádáz ellenszegülőkkel kerültek szembe: gúnynal, heves támadásokkal, megfélemlítéssel, megalkuvással, árulással és rágalmazással. A gúnyos szavak azt sugallták, hogy Isten elhagyta népét, ám Nehémiás minden támadásra az Igével válaszolt (19-20. vers.)

Nehémiás vezetése alatt csupán 52 napra volt szükség a falak újjáépítéséhez (Neh 6:15). Ennek következtében még Isten népének ellenségei is elismerték, hogy az Úr velük volt (16. vers).

Nehémiás az emberek tekintetét Isten Igéje felé fordítja

Ám csak a kövek és a malter nem védhették meg Jeruzsálem lakóit. Nehémiás tudta, hogy a város lakosainak biztonsága szívük megújulásától, „újjáépítésétől” függ. Ezért az embereket visszavezette Isten Igéjéhez. Újra felolvasták az írásokat, amit már nagyon sok éve nem tettek meg.

Amikor tudatosult bennük, hogy milyen sokszor figyelmeztette már őket az Úr; sírva fakadtak (Neh 8:1,8-9), és „megesküdtek, hogy Isten törvényében járnak” (Neh 10:29). Nehémiás arra bátorította őket, hogy tekintsenek Isten csodálatos kegyelmére és megbocsátására: „az Úrnak öröme a ti erősségeitek” (Neh 8:10).

Ezek után Nehémiás visszatért a perzsa király udvarába. Idő teltével újra visszatért Jeruzsálembe és láthatta, hogy a nép ismét bűnbe süllyedt. Mint Isten választott vezetője, nem hátrált meg, mert tudta, hogy az isteni áldások elnyerése érdekében reformra van szükség.

Az emberek elé tárta az ügyet, rámutatott veszélyes utakra, arra, hogy megszenvedjenek és hitetlenekkel kötődtek házasságokat (Neh 13:23-28), nem szolgáltatják be a tizedet és az adományokat (7-13. versek), nem tartják meg az Úr szombatnapját (15-22. versek). Tudatában volt annak, hogy reform-intézkedései szigorúnak tűnhetnek, ám a valóságban ezek kellemes áldásoknak bizonyultak. Az Istentől származó figyelmeztetések nem csak jelenünket, hanem örök boldogságunkat is szolgálják.

Hogyan fogadod az isteni elhívást?

Az örök élet küszöbén állunk. Úgy tűnik, hogy megrázó és félelmetes napok veszélyeztetik biztonságunkat. Meglehet, hogy a mennyei angyalok sírnak, látva az egyház – Laodicea – állapotát, a népet, amely ezekben a zavaros időkben nem veszi észre saját lelki szükségleteit.

„Sátán semmitől sem retteg jobban, mint attól, hogy Isten népe minden akadályt eltávolít, hogy a Szentlélek kiáradhasson meggyengült és megtéretlen egyházára. Ha Sátánnak hatalmában állna, akkor sosem következne be még egy kisebb mértékű ébredés sem.”³

Isten elhív, hogy legyünk népének vezetői, olyanok, akik – Nehémiáshoz hasonlóan – együtt imádkozunk és tanulmányozzuk az Igét az emberekkel, akik elmondják, hogy mit tett értük az Úr, és akik jó befolyást árasztanak a világra.

Egy ember éppen az úton haladt, amikor megállította őt egy lelkes keresztény fiatalember, és egy kis nyomtatványt adott a kezébe. Az emberünknek nem tetszett a dolog, de nem akart vitába keveredni, ezért zsebre vágta a kis brosurát.

Hazaérve, kivette a zsebéből és a tűzbe dobta. Elkövette azonban azt a hibát, hogy nézte, amint elég a papír. Mielőtt teljesen elégett volna, láthatóak voltak a következő szavak: „De az Úr beszéde megmarad örökké” (1Pt 1:25). Ráeszmélt arra, hogy ifjúságának szerető Istene most szólította meg őt, ezért még azon az estén átadta szívét Jézus Krisztusnak.

Világegyetemet teremtő, változást előidéző erő található az írott Igében. Isten megígérte: „Az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem” (Ésa 55:11).

Istenünk olyan vezetőket akar látni, akik hatalommal hirdetik az Igét. Jézus visszajön, és mi tudjuk, hogy visszajövetelét ébredés előzi meg, amely az imának, az Ige tanulmányozásának és a teljesen odaszentelt életnek lesz az eredménye. A világ minden táján láthatóak a Szentlélek kitöltetésének előjelei. Valóban ünnepélyes időköt élünk!

Döntenünk kell tehát – leszünk-e vagy nem Jézus Krisztusnak vezető szolgálói? Tárjuk ki szívünket Megváltónk előtt, valljuk meg bűneinket, fogadjuk el megtisztító hatalmát, és kérjük meg, hogy nyilatkoztassa ki életünkre vonatkozó akaratát. Ő el fog vezetni bennünket oda, ahol lennünk kell. ■

1. Cindy Tutsch, *Ellen White on Leadership: Guidance for Those Who Influence Others*, București, Casa de Editură Viață și Sănătate, 2010, 7. old.

2. Lásd: Ellen G. White, *Selected Messages*, 1. köt., 121. old.

3. *i.m.*, 124. old.



JERRY PAGE A GENERÁL KONFERENCIA LEKÉSZI OSZTÁLYÁNAK A TITKÁRA.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Mit jelent igazi vezetőnek lenni? Szükséges, hogy egy vezető személy magas beosztásban legyen az egyházban?
2. Egyesek azt állítják, hogy nekik másféle „elhívásuk” van, és pedig az, hogy másokat kövessenek, mivel szerintük nem rendelkeznek egyetlen különleges ajándékkal sem, amelyet felhasználhatnának embertársaik szolgálatára. Mit mondhatnál ezeknek az embereknek?
3. Nehémiás sikerének egyik kulcsa az volt, hogy tudott várni Isten kellő időben küldött válaszaira. Eljutottatok-e az Istenbe vetett bizalomnak és türelemnek erre a szintjére?

A szegény emberek azért szegények, mert nem akarnak dolgozni?

Az „Iskolába akarok járni” program által támogatott több mint 250 gyerek 80%-a éltanuló. Egyesek minden nap nagy távolságokat tesznek meg gyalog. Mások gyertyafénynél készítik házi feladataikat. Vannak közöttük olyanok, akiknek napi egy kenyeret kell megosztaniuk kisebb vagy nagyobb testvéreikkel.

A szegény gyerekek is lehetnek ügyesek. Segíts nekik az ADRA által!

A „Termékeny kertek” program támogatta családok élelmezését a számukra épített fóliasátrak hozamának 40%-a biztosítja. A termés 60%-ának értékesítésével plusz jövedelemre tesznek szert. Egyesek autót vásároltak. Mások példájukkal kivívták a lakóközösség elismerését. Esélyt kaptak a fejlődésre.

A szegény emberek dolgozni akarnak. Segíts nekik az ADRA által!

Változtass meg egy életet, és megváltoztatod a világot!

Részletek az ADRA programjairól a www.adra.ro honlapon.

ADRA Romania, Tel: +4021-25 25 117
RO73 RNCB 0074 0292 1540 0001 – LEJ
RO46 RNCB 0074 0292 1540 0002 – USD
RO78 RNCB 0074 0292 1540 0008 – EUR

SWIFT Code: RNCBROBUXXX Banca Comercială Română,
sucursala Sect. 3, Bd. Decebal, nr. 11, Bl. S14, sect. 3, București



ADRA
ROMÂNIA

Az Igében rejlő kincs

TAPASZTALTA MÁR ISTEN IGÉJÉNEK EREJÉT?

EKKEHARDT MUELLER

Közülünk sokan megtapasztalták már életükben Isten Igéjének kincseit és erejét. Mi is elmondhatjuk: „Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél” (Zsid 4:12). Isten Igéje elég erős ahhoz, hogy elvezessen Jézus Krisztushoz, a Megváltóhoz, és életünket a Krisztuséhoz hasonlóvá tegye, valamint új kilátásokat nyújtson számunkra. A századok során voltak emberek, akik Isten Igéjének üdítő forrásából merítettek. Dániel is közéjük tartozott.

Egy szorgalmas és hűséges tanuló

Isten népe Kr. e. a VI. században elveszítette országát, fővárosát, Jeruzsálemet és a templomot, minden szolgálatával együtt. Idegen országban kényszerült élni, olyan nép között, amely idegen és furcsa bálványokat imádott.

Dániel is fogságba került. A babiloni királyok szolgálatában öregedett meg, jó befolyást gyakorolt a királyi udvarra és az igaz Isten hú bizonyágtevője volt mindenkor. Még a hetven éves fogságban sem hatott rá a szentségtelen népi kultúra. Még mindig törődött Isten ügyével és népének jövőjével.

Dániel könyvének 9. fejezetében újra találkozunk az idős prófétával, aki már a Babilont meghódító Médó-Perzsa Birodalomban élt. Az első versekben ezt olvassuk: „Dáriusnak... első esztendejében én, Dániel, megfigyeltem a könyvekben az esztendőök számát, amelyről az Úr Igéje lőn Jeremiás prófétához, hogy hetven esztendőnek kell eltelni Jeruzsálem omladékain.”

Feltehetően Dánielnek hozzáférése volt az Ótestamentumot tartalmazó egyes tekercsekhez, ezért ismerte Jeremiás könyvét. Ezek a tekercsek jelentették Isten ihletett Igéjét (Dán 9:2). A 11-13. versekben utal „Mózes törvényére” és a „szavakról, amelyek ellenünk szólnak”, amelyek megtalálhatóak 5Móz 28. és 29. fejezeteiben, és amelyek tulajdonképpen Isten áldásait és az átkokat tartalmazzák. Dániel nagy figyelemmel és odaszentelődéssel tanulmányozta a szent iratokat.

Megértette, hogy Jeremiás prófécija közel áll a beteljesedéshez, tehát a nép nemsokára hazatérhet az ígért földjére. A Szentírás tanulmányozása által megismerte Isten akaratát, figyelt Isten szavára, és a mennyei próféciaakra hagyatkozott. Nagyon jól ismerte tehát az akkori idők jeleit. Rájött, hogy hamarosan változás áll be Isten népének életében. Ez idő alatt pedig, őt mindenki olyan embernek ismerte, akinek életében jelen van az Isten Szentlelkének vezetése (Dán 4:8-9,18; 5:11-12; 6:3).

Dániel imádkozik

Amikor a Szentírás tanulmányozása az embert elvezeti Isten tervének felismerésére, akkor a tanulmányozást ima követi. Dán 9:3-19. verseiben azt olvassuk, hogy Dániel kiöntötte szívét Isten előtt, megvallotta a nép bűnét és forrón kérte a bűnbocsánatot azért, hogy fellázdak az Úr ellen. Elismerte, hogy a rájuk mért nyomorúságban is az isteni igazságosság ismerhető fel. És mindezek mellett említést tesz Isten nagy szeretetéről, irgalmáról (4,18. versek), és bűnbocsánatért könyörög. Imája végén kéri Istent, hogy segítsen a jeruzsálemi szentély helyreállításában. Dániel egy új kezdetért, újjáépítésért imádkozott.

Íme, néhány dolog, amit nem szabad figyelmen kívül hagynunk: Dániel tanulmányozza a Szentírást; ezáltal mélysegebb ismeretre tesz szert; még mindig tanácstalan (Dán 8:27), ezért Isten elé járul imában. Ez példaértékű számunkra. Nehézségeinkre, gondjainkra a megoldás Isten Igéjének tanulmányozásában és az imában van. Ha új kezdetet szeretnénk a lelki életünkben, ha növekedni szeretnénk a Jézussal való kapcsolatunkban, ha szeretnénk mélyebben megérteni Istent, felfogni a ránk és az egész világra vonatkozó tervét, vagy ha ismerni szeretnénk a jövőt, akkor semmihez sem fogható segítséget csak a Szentírás tanulmányozása és az ima nyújthat.

Miközben Dániel imádkozott, Isten válaszként Gábiel angyalt küldte el hozzá (Dán 9:20,21). Az angyal Dánielt „kedves” (23. vers) embernek nevezi.

Isten válaszol népe imáira. Talán nem küld egy szemmel is látható angyalt, lehet, hogy nem beszél hozzánk álomban, de mindenkor kész megnyitni szemünket, hogy láthassuk Őt és közbelépését az életünkben. Felhasználja embertársainkat, hogy a közelünkbe férközhessen, békéjével bátoríthasson, és teljes biztonságot nyújthasson nekünk.

Dániel végül megkapja a magyarázatot (22. vers). Gábiel a 70 hétről – vagyis a 490 évről – beszél neki, amely idő lejártakor eljön a Messiás, „hogy vége szakadjon a gonoszságnak... és hogy eltöröltessék a hamisság és elhozsassék az örök igazság, és bepecsételtessék a látomás és a próféták, és felkenettessék a Szentek szente” (24. vers). Dániel nem csupán a megváltási terv néhány addig nem ismert részletét ismerte meg, hanem figyelme a Messiasra lett irányítva, még többet megtudhatott Jézus szolgálatáról és haláláról. „Új világosságot” kapott. Ez a világosság azonban összhangban volt a korábban élt próféták által kapott világossággal. És ez a világosság nem csak időbeli és térbeli fogalmakra, vagy eljövendő események sorozatára utalt, hanem magára Jézus Krisztusra.

Új világosság

A Szentírás őszinte tanulmányozása mélységesebben megérteti velünk a Bibliát és magát Isten is. Ha imádságos lelkülettel tanulmányozzuk az Írásokat, akkor új világosságot kapunk.

Mit is jelent az új világosság? Ezt a fogalmat gyakran tár-
sítjuk egy eddig még nem ismert bibliai igazság felfedezésé-
vel. Az első adventisták például felfedezték a szentélyről szóló
tanítást és az egészségügyi reformra vonatkozó üzenetet. Az
új világosság ugyanakkor jelentheti az igeszakaszoknak egy
jobb megértését is. Ám az új világosságot nem csak az egyház
maga használja fel, hanem személyes vetületei is vannak. A
Szentírás személyes tanulmányozása által személyes felfede-
zésekre jutunk. Az Ige csodálatra, hálaára indítja és gazdagítja
annak befogadját.¹

Miért ad Isten számunkra új világosságot? A múlt, a jelen
és a jövő jobb megértése által megtanuljunk értékelné a meg-
váltási tervet. Örülünk, amikor felismerjük, hogyan munkál-
kodik Isten a bűn, a szenvedés és a halál eltörlése érdekében,
hogy mielőbb hazavihessen bennünket. De mindenekfelett,
az új meglátások segítenek jobban megismerni Isten, növe-
lik Iránta táplált szeretetünket és javítják a Vele való kapcsola-
tunkat.

Őszinteségre van szükség

Az igazi új világosságot meg kell különböztetnünk az
úgynevezett „eretnek-típusú” új világosságtól. Mindent meg-
kell vizsgálnunk az Ige fényében. A Szentlélek nem fog el-
lentmondani Önmagának, és a már közölt tanításainak. Más-
sik kiindulópont pedig az igazi hívők gyülekezete kell, hogy
legyen. Személyes szinten eljött az ideje, hogy minél többet
tanulmányozzunk és óvakodjunk attól, hogy megrekedjünk
egy bizonyos szinten. Sose gondoljuk azt, hogy már eléggé
bölcsek vagyunk. Engedjük meg a Szentírásnak, hogy legyen

„jellemünk mércéje, tapasztalataink megvizsgálója, hitalapel-
veink kinyilatkoztatója és a történelem folyamán tapasztalt
isteni jótétemények méltó és biztos rögzítője.”²

ISTEN SZERETNE MEGÚJULÁST MUNKÁLNI BENNÜNK, SZERETNÉ MEGVÁLTOZTATNI ÉS GAZDAGGÁ TENNI ÉLETÜNKET.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy ha imában keressük
Isten és őszintén tanulmányozzuk Igéjét, akkor nagy válto-
zásoknak lehetünk tanúi. Sokkal szélesebb látókörrrel fogunk
rendelkezni akár személyesen, akár közösségi szinten. Ami-
kor elfogadunk egy új világosságot, vigyázzunk, nehogy a
népi kultúra és a hagyományok határozzák meg meggyőző-
déseinket. Inkább vessük össze az új látásmódot a Szentírás-
sal, és csak akkor kövessük ezeket, ha igaznak bizonyulnak.

Isten szeretne megújulást munkálni bennünk, szeretné
megváltoztatni és gazdaggá tenni életünket. Szeretne velünk
lakozni, sőt mibennünk, hogy növekedhessünk a hitben, sze-
retetben, szolgálatban és hosszútávúban (Jel 2:19). „Amikor
szíved összhangba kerül az Igével, akkor új élet sarjad belőled,
új világosság fogja beragyogni az Ige minden szavát, amely
lelked számára Isten útmutatása lesz.”³ ■

1. Az adventisták számára nem ismeretlen a „jelenvaló igazság” fogalma, amely egy
adott időre szóló különleges teológiai igazságokra vonatkozik.

2. Lásd a 28. hitalapelvünk 1. pontját.

3. Ellen G. White, *A keresztény nevelés alapjai*, 182. old.



EKKEHARDT MUELLER A BIBLIKUTATÓ INTÉZET
SEGÉDIGAZGATÓJA.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Dániel imádságos és odaszentelt lelkülettel tanulmányozta a Szentírást. Melyek a Biblia azon részei, amelyeket tanulmányozva személyes segítséget kaptatok?

2. Az új világosság segít jobban megértenünk a Szentírás tanításait. Hogyan segíthet viszont az élet nehézségeiben és szenvedéseiben? Hogyan mutatja ez Isten szeretetét?

Az énekelt Ige

A SZENTÍRÁSBÓL IHLETETT ÉNEKEK ELŪZIK SÁTÁNT

DEREK J. MORRIS

Háromezer évvel ezelőtt a Szentlélek ihletésére az egyik zsolttáros énekelt. Ennek az éneknek a Szentírás szavai adták a szövegét. Talán felismeritek e zsolttár néhány részletét: „Te perelj peremben és ments meg; a te beszéded szerint eleveníts meg engem!”; „A te beszéded megnyilatkozása világosságot ad, és oktatja az együgyűeket”; „Az én lábamnak szövétneke a te igéd, és ösvényemnek világossága.”; „Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezsem ellened.”

Felismertétek a zsolttárt? Valóban, a 119. zsolttárról van szó (154., 130., 105. és a 11. versek). Bátorítalak, hogy olvasátok el végig ezt a zsolttárt. Üzenete tiszta és érthető. Isten kinyilatkoztatta Igéjét, és ez az Ige ma világosságot és erőt kölcsönözhet nekünk.

Több mint egyszerű szavak

Jézus a bibliai énekekben és a Szentírás többi könyvében sokkal többet látott vallásos gondolatok szép gyűjteményénél, többet Istenről áradó emberi szavaknál. A Szentírás Isten ihletett Igéje. Amikor Sátán megkísértette Jézust a pusztában, az Úr a Szentírásból idézve válaszolt: „Meg van írva, hogy nem csak kenyérről él az ember, hanem minden igével, ami Isten szájából származik” (Mát 4:4; 5Móz 8:3).

Hogyan kapjuk az Isten szájából származó igét? A próféták leírt és elmondott bizonságtévesei által. Péter apostol a Szentlélek ihletésére a következő kijelentést tette: „És igen biztos nálunk a prófétai beszéd is, amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben; tudván először azt, hogy az írásban egy prófétai szó sem támad saját magyarázatból. Mert sohasem ember akaratából származott

a prófétai szó; hanem a Szentlélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei.” (2Pt 1:19-21)

Amikor Isten elhívta Jeremiást prófétának, ő így válaszolt: „Ah, ah, Uram, Isten! Ímé, én nem tudok beszélni; hiszen ifjú vagyok én!” (Jer 1:6). Isten azonban bátorította őt: „Ne mondd ezt: ifjú vagyok én; hanem menj mindazokhoz, akikhez küldelek téged, és beszéld mindazt, amit parancsolok néked” (7. vers), majd megérintette az ifjú próféta ajkait és ezt mondta neki: „Ímé, az én igéimet adom a te szádba” (9. vers).

Isten Igéje biztos menedék

Isten Igéje biztos menedék az ellenség elől. Amikor Jézus keresztsége után visszavonult a pusztába, Sátán ebben az imádsággal töltött időben látta megfelelőnek az alkalmat a támadásra. Az Úr Jézus pedig minden sátáni kísértésre Isten Igéjével válaszolt. Ezt hogyan tudta megtenni? Gondoljátok, hogy ruhája alá volt rejtve egy könyvtekercs? Nem. Jézus hitte, hogy a Szentírás Isten Igéje, és a szívébe rejtette azt. Időt szakított arra, hogy megtanulja kívülről az igéket. És amikor támadta Őt az ellenség, akkor ezek az igék biztos védelmet nyújtottak számára. Használta a „léleknek kardját, amely az Isten beszéde.” (Ef 6:17)

A Mt 4:4 és az Ef 6:17 verseiben „beszéd”-nek fordított szót a görög eredetiben a *rhéma* szó jelöli, amely egy különleges kijelentésre vonatkozik. Amikor Sátán támadásba lendült, Jézus Krisztus nem emelte fel talizmánként a Bibliát vagy a Szentírás tekercsét. Azt sem kiáltotta, hogy „Biblia! Biblia! Biblia!” Jézus e helyett a Szentírás tisztán idézett szakaszaival válaszolt a sátáni kísértésekre.

Hogyan válhat a Szentírás biztos védelemmé az ellenség-gel szemben? Úgy, hogy Isten Igéje színtiszta igazság, miköz-

ben a csaló Sátán hazugságokat terjeszt. Így, amikor Sátán azt mondja, hogy „bűnös vagy, elrontottad az életedet, fogadd el a szomorú valóságot”, akkor Isten Igéje Jézus Krisztushoz és

AZ ÚR JÉZUS IS A ZSOLTÁROK ÁLTAL REJTETTE SZÍVÉBE ISTEN IGÉJÉT.

az igazsághoz vezet: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minden hamisságtól” (1Jn 1:9). Isten Igéje megsemmisíti Sátán hazugságait.

Amikor Sátán próbál megfélemlíteni, akkor Isten Igéje Jézus Krisztus felé fordítja tekintetünket: „Ne félj; én vagyok az Első és az Utolsó, és az Élő; pedig halott valék, és imé, élek örökkön örökké. Ámen. És nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai.” (Jel 1:17-18)

Amikor Sátán megpróbál az élet terheivel leteperni bennünket, akkor Isten Igéje az igazsághoz, Jézus Krisztushoz vezet: „Jöjjetek énhozzám, akik megfáradtatok és megterhelteketek, és én megnyugosztalak titeket” (Mt 11:28).

Gyakorlati tanácsok

Isten azt szeretné, hogy mindannyian megtapasztaljuk életünkben Igéjének megújító erejét. Íme, három gyakorlati tanács, amelyek által szívünk telítődhet Isten Igéjével:

Feltöltelezés – olvassátok naponta a Bibliát. Amikor Isten Igéjével töltitek meg elméteket, akkor biztosak lehettek abban, hogy a Szentlélek majd a megfelelő időben eszetekbe juttatja szavait (Jn 14:26).

Igés könyvjelzők – kis kartonlapocskákra írjatok rövid igazságszavakat. Ezeket a kis könyvjelzőket hordozzátok magatokkal, hogy alkalomadtán ismételhessétek, tanulgassátok a szövegeket. Ezáltal „rejtitek szívetekbe Isten Igéjét” (lásd: Zsolt 119:11).

Bibliai énekek – tanuljátok meg énekelve a zsoltárokat, költhettek akár saját zsoltárdallamokat is. Az Úr Jézus is a zsoltárok által rejtette szívébe Isten Igéjét.¹ A mindennapi teendőitek, vagy az imádat percei alatt énekeljétek dicsőítő éneket Istennek, és akkor az Ige bevésődik az elmétekbe. Ne feledjétek megosztani Istennek Igéjét embertársaitokkal is.

Évekkel ezelőtt valaki felhívott telefonon egy lelkipásztort. Arra kérte, hogy menjen el és kérjen áldást a házára. A telefonáló hölgy, Glenda², egy ideje özvegyen élt. Környezetének népi kultúrája szerint hitte, hogy meghalt férjének lelke negyven napig fogja kísérteni a halála után. A férj halála után egy héttel az asszony kopogtatásokat hallott a házban, főleg azon a helyen, ahol meghalt a férj. Glenda tanult ember volt, de egyszerűen nem tudta, mihez kezdjen ezzel a jelenséggel. A lelkipásztor miközben a látogatásra készült, az az ötlete támadt, hogy vigyen magával egy keresztény énekeket tartalmazó CD-lemezt. Bátorította Glendát, hogy hallgassa ezeket az énekeket, és így rejtse Isten Igéjét a szívébe. Másnap

Glenda lelkesen hívta fel a lelkipásztort: „Többé nem hallottam a kopogást!”

A Glendát zavaró tisztátalan lélek Isten Igéje által ki lett űzve a házból. Glenda megtapasztalhatta az Ige megújító erejét, és így élete megváltozott.

ISTEN AZT SZERETNÉ, HOGY MINDANNYIAN MEGTAPASZTALJUK ÉLETÜNKBEN IGÉJÉNEK MEGÚJÍTÓ EREJÉT.

Összefoglalás

Isten Igéje még mindig biztos védelmet nyújt az ellenség szemben. Erejére sokkal nagyobb szükség van most, mint bármikor. „Jaj, a föld és a tenger lakosainak; mert leszállott az ördög tihozzátok, nagy haraggal teljes, úgymint aki tudja, hogy kevés ideje van” (Jel 12:12). Szakítsatok időt az Ige tanulmányozására. Szakítsatok időt arra, hogy szívetekbe rejtésétek azt. Imádkozzatok a zsoltárossal együtt: „a te beszéded szerint eleveníts meg engem!” (Zsolt 119:154), és nap mint nap tapasztaljátok meg az Ige megújító erejét. ■

1. Ellen G. White, *Jézus élete*, 73. old.

2. álnév



DEREK J. MORRIS A MINISTRY FOLYÓIRAT SZERKESZTŐJE.
A MINISTRY FOLYÓIRAT EGY NEMZETKÖZI KIADVÁNY LELKÉSZEK SZÁMÁRA.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Hogyan tudja Isten Igéje elűzni a gonosz lelkeket?

2. Egyáltalán lehetséges, hogy beteljünk a Biblia szavaival?

3. Hogyan segíthet a bibliai igék tanulása a bűn elleni küzdelemben?

Szombat délelőtt

Megújulás és misszió

SZEMÉLYES ÉS KÖZÖS FELELŐSSÉGÜNK

ELLEN G. WHITE

Szent üzenetet kell elvinnünk a világnak. A hármassági üzenet nem emberi találmány, nem a képzelet szüleménye, hanem Isten ünnepélyes igazsága, amely napjainkra szól. Nem más, mint a veszendő lelkeknek szóló végső figyelmeztetés. (...) Isten parancsolatait és Jézus bizonyosságtételét a világ elé kell tárunk. Hirdetnünk kell a Megváltó eljövételének üzenetét. A sötétségben járó lelkeknek beszélnünk kell az ítéletről, a szíveket pedig figyelmeztetnünk kell, hogy eljött az utolsó próbaidő, és mindenkinek készülnie kell az Istennel való találkozásra.

Az utatokat bevilágító fény nem csupán örömtökre adatott, hanem azért is, hogy még jobban megérthessétek a Szentírást, még tisztábban lássátok az életutat, és hogy ti magatok is a fény és az igazság fáklyájának hordozóivá váljatok. Legyünk Krisztus munkatársai. Kövessük azt a példát, amelyet földi életével hátrahagyott számunkra. Élete nem volt könnyű, és nem is Önmagára irányította a figyelmet, hanem kitartóan, fáradhatatlanul munkálkodott az elveszett emberiség megmentése érdekében. (...) Ő mondotta: „Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy Néki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az Ő életét váltságul sokakért” (Mk 10:45).

Krisztus példája

Alig tizenkét évesen Jézust szülei a tanult rabbik között találták meg, ahol küldetését végezte. Amikor megkérdezték, hogy az ünnep után miért maradt a templomban, így válaszolt: „Avagy nem tudjátok-e, hogy nékem azokban kell foglalatossá lennem, amelyek az én Atyámnak dolgai?” (Lk 2:49). Ez volt életének egyetlen célkitűzése. Minden más másodrendűnek tartott. Számára Isten akaratának teljesítése jelentette a kenyeret és a vizet. Munkásságában az én és az önzés nem talált helyet. Az Isten és az emberek iránti szeretet teljesen átadott szívet kíván, amelyben nincs helye az önzés csírájának. Jézus így nyilatkozott erről: „Nékem cselekednem

kell annak dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik.” (Jn 9:4)

Hatalmas munka vár ránk. Krisztus egyházára olyan feladat hárul, amelyet a menny is érdeklődéssel figyel. Jézus mondta: „Elmenvén széles e világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtsétek” (Mk 16:15). A mi időnkben a munka éppen olyan nehézségekbe ütközik, mint amilyenekkel Jézusnak kellett megküzdenie, és amelyeket a hitújítónak minden időben le kellett győzniük; ezért saját akaratunkat összhangba kell hoznunk Krisztus akaratával, és Istenbe vetett szilárd bizalommal kell továbbhaladnunk.

A megújulás kulcsa

Krisztus apostolainak az volt a feladatuk, hogy férfiakat és nőket tanítsanak és képezzenek a megfeszített és feltámadt Krisztusról szóló evangélium hirdetésére. Az evangéliumhoz megtért lelkeket ünnepélyes felelősségérzet vette hatalmába Krisztus iránt, hiszen tudták, hogy másoknak is be kell mutatniuk a megváltás üzenetét. E lelkületnek kell minket is mozgósítania. Csakhogy a gyülekezetekben mély közöny tapasztalható, ezért nincs elegendő lelkeség és ébredés a lelki életünkben. Ha úgy indulnátok a munka mezejére, ahogyan Krisztus küldte tanítványait, és lelkeket nyernétek meg az igazságnak, akkor még mélyebb hittapasztalatokra, a menyeyi igazságok még mélyebb ismeretére vágyakoznátok, a feddhetetlenségre törekednétek. Kéréseitekkel Isten elé járulnátok, hitetek megerősödne, lelkeitek pedig még többet merítene az üdvösség forrásából. Az ellenszegülőekkel és a próbákkal való találkozásokotok a Bibliához és az imához vezetne benneteket, és akkor Isten munkatársaiként mások előtt is képesek lennétek megnyitni a Szentírást. Növekednétek a kegyelemben és az igazság ismeretében, gazdagodhatnátok a tapasztalatokban...

Testvéreim, dolgozzatok! Isten különlegese áldásai nem csak a nagy gyülekezéseken, táborokban vagy nagy tanácsko-



zásokon fognak kiáradni, hanem még a legjelentéktelenebb, ám szeretetből fakadó erőfeszítéseket is áldásával és jutalmával fogja megkoronázni az Úr. Tegyetek meg minden töletet telhetőt, és akkor Isten megduplázza képességeiteket. Egy gyülekezet se gondolja, hogy túl kicsi ahhoz, hogy befolyással bírjon, és munkát végezzen ebben az időben. Senki sem mentegőzhet azzal, hogy mások, akiknek vannak talentumaik, képességeik, majd elvégzik a munkát. Végezzétek el a rátok eső részt. Isten senkitől sem fogadhat el mentegőzést. Jézus határozottan kijelentette, hogy mindenkinek megvan a maga feladata (lásd: Mk 13:34), és minden ember elveszi a jutalmát (Jel 22:12). Mindenki megítéltetik, „a szerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt” (2Kor 5:10), és „mindenikünk maga ad számot magáról az Istennek” (Róm 14:12).

Mindenütt végezzétek e munkát. Tegyétek meg mindazt, amit megtehettek már otthon, a házatok kapujában, függetlenül attól, hogy milyen jelentéktelen vagy alázatos munkának tűnik is a feladat. Isten dicsőségére és az emberek javára munkálkodjatok. Úgy járjatok el, hogy az énetek eltűnjön a figyelem középpontjából. Kitartó munkálkodással és a hit ünneplés imádságával dolgozzatok azért, Aki meghalt, hogy ti élhessetek. Közeledjétek minden szomszédotokhoz, mígnem szívük felmelegedik gondoskodásotoktól és minden érdeket kizáró szeretetektől. Fejazzétek ki együttérzéseiteket, imá-

kozzatok együtt velük, keressétek az alkalmat, hogy jót cselekedhessetek, és lehetőség szerint gyűjtsétek össze őket, hogy Isten Igéjét megnyithassátok. Úgy örködjétek, mint akiknek számot kell adniuk az emberek lelkeiről, és használjátok ki azokat az előjogokat, amelyeket Isten adott, hogy szőlőjében munkálkodhassatok. Ne mulasszátok el, hogy beszéljétek szomszédaitoknak, tegyetek meg minden töletet telhető jót, *hogy minden módon megtartsatok némelyeket* (1Kor 9:22).

A megújulás nálam kezdődik

Amikor egy gyülekezet átéli a megújulás tapasztalatát, ez azért fog bekövetkezni, mert valaki minden erejét megfeszítve keresi az isteni áldásokat. Éhezi és szomjúhozza az Urat, ezért Őt a menny hit által elfogadja. Készségesen részt vesz a munkában, miközben érzi, hogy teljesen Istentől függ. A lelkek hasonló áldásban akarnak majd részesülni, és az emberek szívében bekövetkezik a megújulás. Akkor az addig elhanyagolt munka nagy méreteket ölt. A megfelelő időben nagy tervek születnek, a személyes erőfeszítések, és barátaiért, szomszédaitokért végzett munkáknak várakozáson felüli eredménye lesz. (...)

A sikeres lélekmentők olyan férfiak és nők voltak, akik nem büszkélkedtek saját képességeikkel, hanem hittel, alázattal indultak a munkába. Isten ereje támogatta erőfeszítéseiket, és hallgatóik szíve megváltozott. Jézus maga is ilyen munkát

végzett. Arra vágyott, hogy az emberek, akikkel érintkezik, áldást nyerjenek. Ezért közeledett hozzájuk. (...)

Soha nem arra várt, hogy tömeg gyűljön össze. Legnagyobb igazságait egyetlen hallgató előtt mondta el. A samáriai asszony csodálkozva hallgatta e szavakat: „Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne” (Jn 4:14).

ENGEDJÉTEK, HOGY VILÁGOSSÁGOTOK RAGYOGJON, HOGY MÁSONK IS VILÁGOSSÁGOT NYERJENEK!

A samáriai asszonnal folytatott egyszerű párbeszéd nem volt hatástalan. A Mester ajkáról elhangzó szavak megérintették hallgatója szívét. Örömmel ismerte fel a Megváltót. Érezte szent jellemének erejét, és a mennyei befolyást, amely az igazság szavaihoz társult. Teljes bizalom töltötte be szívét. Elfelejtette, hogy miért is jött a kúthoz, sietve ment el, hogy beszéljen embertársainak Jézus dicsőségéről. Sokan félbehagyták munkájukat, hogy találkozhassanak a Jákób kútjánál levő idegennel. Kérdéseket tettek fel Neki, és érdeklődéssel hallgatták azokat az igazságokat, amelyek mindeddig rejtve voltak előttük. Ekkor kezdett eloszlani elméjükben a homály. Sötétségben tapogatózó emberekhez voltak hasonlóak, akik egyszerűből megpillantottak egy kis fénysugarat, és addig követték azt, amíg kijutottak a teljes világosságra. A kúthoz éhesen, kimerülten érkezett Jézus munkájának eredménye sok emberre kiterjedő áldás lett. Az az egy lélek, akiért munkálkodott, olyan eszközzé vált, amely másoknak is bemutatta a világ Megváltóját.

Az megújulás táplálja a missziót, és a misszió táplálja a megújulást

Mindig is így haladt előre Isten műve. Engedjétek, hogy világosságotok ragyogjon, hogy mások is világosságot nyerjenek! (...)

A vallás és a tértlenség nem járhat egy úton. Keresztényi életünkben és tapasztalatunkban a legnagyobb hiba a tértlenség. Ha nem használjuk testünk izmait, akkor meggyengülnek és haszontalanokká válnak. Éppen így van ez lelki téren is. Ha szeretnétek erősek lenni, akkor állítsátok munkába az erőt, amellyel rendelkeztek. Fejlesszétek Istenbe vetett hiteteket, tegyétek próbára ígéreteit, miközben kereszteteket és terheiteket hordozzátok. Vegyétek fel Krisztus igáját, és ezzel is tegyétek bizonyosságot szavairól, miszerint: „nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek” (Mt 11:29). Nyissátok meg a Szentírást olyan személyek előtt, akik sötétségben járnak, és akkor nem fogtok többé panaszkodni amiatt, hogy fáradtak vagytok, vagy azért, hogy nem érdekel benneteket az igazság ügye. Lelketek érdekeltté válik a lelkek megmentésében, és a hit bizonyossága tölti majd be szíveteket. Elismeritek majd, hogy „aki más felüdit, maga is üdül” (Péld 11:25). Élő hittel kérjétek Istent, hogy teljesítse be ígéreteit. (...)

Túl sok talentum van elásva és hever kihasználatlanul (...) Amikor Jézus felment a mennybe, mindenkinek megmutatta, hogy mi a feladata, ezért senki nem hozhatja fel kifogásként, hogy „nem volt feladatomban”. A testvérek között éppen e kifogás létezése miatt vannak a próbák, mivel akik tértlenségesnek, azoknak elméjét Sátán megtölti saját celszövéseivel, és munkába állítja őket. A lélek és a szív tértlensége olyan táptalaj, amelyben kicsíráznak a kétely és a hiteltlenség magvai. Akiknek nincs tennivalójuk, találnak időt a pletykák terjesztésére, a kritikára és a gonoszságra. A „nincs feladatomban” kifogása rosszindulatú bizonyosságot tesz a testvérek ellen, és megosztja Krisztus egyházát. Jézus azt mondta, hogy „aki nem gyűjt, az tékozol” (Mát 12:30).

Isten törvényét lábbal tiporják, a szövetség vérét nem becsülik; és ilyen körülmények között vajon mi karba tett kézzel állíthatjuk, hogy nincs dolgunk? Ébredjünk fel! Körülöttünk harc dúl. Az igazság és a hazugság közötti küzdelem végső csatája következik. Gyülekezzünk Immanuel Hercegének vérrel áztatott zászlaja alá, harcoljunk meg a hit nemes harcát, és nyerjük el az örök dicsőséget. Mert az igazság győzedelmeskedik, és felettébb győzedelmeskedünk az által, Aki szeretett bennünket. A próbaidő értékes órái lejárnak. Végezzük a biztos munkát örök életünk érdekében, szerezzünk dicsőséget mennyei Atyánknak, legyünk a megváltás eszközei azon lelkek számára, akikért Krisztus meghalt. ■

A fenti elmélkedés kivonat egy cikkből, amely először 1888. március 13-án jelent meg a The Advent Review and Sabbath Herald folyóiratban.



A HETEDNAPI ADVENTISTÁK HISZIK, HOGY ELLEN G. WHITE (1827–1915) TÖBB MINT 70 ÉVES SZOLGÁLATA ÉS MUNKÁSSÁGA SORÁN MEGKAPTA A PROFÉTÁLÁS AJÁNDÉKÁT.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Milyen kapcsolat van a megújulás és a misszió között? Nem lenne helyesebb, ha a megújulásra való folytonos felhívás helyett inkább képességeinkre összpontosítanánk és hirdetnénk az evangéliumot?
2. Olvasátok el a samáriai asszony tapasztalatát János 4. fejezetéből. Milyen elveket alkalmazott Jézus, hogy megérintse az asszony szívét? Milyen jelentőséggel bírnak ezek az elvek a missziómunkában?
3. Gyakran úgy érezzük, hogy hozzájárulásunk a missziómunkához jelentéktelen és kevés. Mit gondoltok, mit mondana Jézus, amikor ilyen érzések kerítenek hatalmukba? Mi áll a missziómunka középpontjában?

Szombat délután

A megújulás velem kezdődik

HALLJUK MEG ÉS TÖLTSÜK BE ISTEN IGÉJÉT

TEODOR HUŢANU

Olyan volt a 2012-es imahét, mint egy kirándulás a hegyekbe. Végül a következő bizonyosságra jutottunk: a Szentíráshoz való visszatérés megújulást jelent a missziómunkában, és sietteti szeretett Urunk és Megváltónk, Jézus Krisztus visszajövetelét. A délelőtti üzenet, amelyet a maradék egyház prófétája közölt velünk a lelki önvizsgálatnak ezekben a napjaiban, a felénk irányuló mennyei felhívások csúcspontjára emelt fel bennünket. Mivel maradunk most mi, romániai adventista nagycsalád? Mindenképpen ki kell oldoznunk a gordiuszi csomóként egybefonódó, bőségesen sok kapott tanítást: ige, misszió, megújulás és... én, vagyis mindannyiunk.

Mondjuk el azt, amit hallottunk

Nem nehéz megfigyelni, hogy a hiteles bizonyágtevés engedelmségből fakad. Az Úr Jézus is elmondta azt, amit Atyjától hallott (Jn 8:28; 12:49; 14:10). Ilyen értelemben jelenti ki Péter apostol is: „Ha valaki szól, mintegy Isten igéit szólja” (1Pt 4:11). Sürgős tennivalónk van: szakítsunk időt meghallani Isten szavát. Legkegyesebb szavaink is csak emberi zajok lesznek – ahelyett, hogy a mennyei kijelentés visszhangjai lennének –, ha nem maradunk csendben, hogy meghallhassuk Isten szavát. Még ha beszélünk is a missziós megújulásról, de nem hallunk meg a Szentlélek mennyei hangját, nem vagyunk többek, mint zengő érc vagy pengő cimbalom.

Sámuel prófeta megújulást indított el Isten népe körében. Minden e szavakkal kezdődött: „Szólj Uram, mert hallja a te szolgád” (1Sám 3:9). Sámuel az akkori idők legtekintélyesebb vallási tekintélye – Éli pap – tanította, és habár sok ismerettel rendelkezett, „Sámuel még nem ismerte az Urat, mert még nem jelentetett ki neki az Úrnak Igéje.” (1Sám 3:7) Ám a helyzet gyökeresen megváltozik, amikor Sámuel már nem téveszti össze Éli hangját az Úr hangjával.

Ha csak emberi szavakkal szólunk a megújulásról és a missziómunkáról, elfáradunk és másokat is fárasztunk. Nem

csoda, hogy helytelen elképzelésünk van róla, és végül mindenki mást hibásnak látunk, csak önmagunkat nem. Nem véletlen, hogy a hű tanúbizonyosság nekem és neked ismétli: „Akinek van füle hallja, mit mond a Lélek a gyülekezetnek” (Jel 2:7). Itt az ideje, hogy teljes igyekezettel tanulmányozzuk a Bibliát, hogy megbizonyosodjunk: maga Isten szól hozzánk.

A változás velem kezdődik

Ha Sámuel a mai szokásokat követte volna, akkor megvárta volna, hogy a megújulás valaki másnál, elsősorban Élinél kezdődjön el. És elképzelhette volna ezt, mint látványos eseményt, amely az egyházat egy „harmat-tiszta”, a missziómunkáért lelkesedő sereggé változtatja. Ő azonban megtanulta jól ezt az éneket: „Szólj Uram, mert hallja a Te szolgád!”

**„SZÓLJ, URAM,
MERT HALLJA A TE SZOLGÁD”
(1Sám 3:9)**

A Generál Konferenciától származó felhívás a megújulásra végigsöpör az egyházon, ám annak valóságát csak akkor tapasztalhatjuk meg, ha személyesen meghalljuk a „halk és szelíd hangot” (1Kir 19:12). Egy dolog biztos: bárki is legyen az emberek közül, aki „villámlik és mennydörög”, nem változtathatja meg Zak 10:1 versét – „Az Úr villámlást szerez, és záporosít ad nekik, és kinek-kinek fűvet a mezőn” –, emlékeztetve bennünket arra, ami elhangzott korábban, Zak 4:6 versében: „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkessel! Azt mondja a Seregeknek Ura.”

Filep, az evangélista diakónus minden értelmet felülhaladó megújulást indított el Samáriában. A samáriaiak nem voltak lelki beállítottságúak, és Filep sem kapott a jeruzsálemi

testvérektől megbízatást erre a munkára. Ennek ellenére Csel 8. fejezete nem számol be sem a hitetlenek elutasító magatartásáról, sem egyházi figyelmeztelenségről.

**„CSAK AKIK ÉLIK A KAPOTT
VILÁGOSSÁGOT, RÉSZESÜLHETNEK
NAGYOBB VILÁGOSSÁGBAN.
HA NEM NÖVEKSZÜNK A GYAKORLATI
KERESZTÉNY ERÉNYEKBEN, AKKOR
NEM ISMERJÜK FEL A SZENTLÉLEK
MEGNYILATKOZÁSAIT A KÉSŐI
ESŐ ÁLTAL. LEHETSÉGES, HOGY
KÖRÜLÖTTÜNK MÁR HULL,
DE NEM VESSZÜK ÉSZRE,
S NEM RÉSZESÜLÜNK BELŐLE.”
ELLEN WHITE**

A samáriai ébredés a Szentlélek munkája volt. Nem Jeruzsálemben, és nem valamely felsőbb egyházi hatalom döntésének az eredményeként történt. Sőt, amikor később az egyház vezetősége tudomást szerez a történetekről, nem csupán beleegyezését adja a tervhez, hanem próbálja kiterjeszteni és továbbvinni azt (Csel 8:14-25). A megújulás misszióra készlet, a missziómunka pedig megújulást eredményez, és így tovább. Annyiszor hallottuk már ezeket a kérdéseket: mi gátol meg elhinnem azt, hogy a mi gyülekezeteinkben, egyházunkban is végmeget a megújulás és a misszió? Miért várjuk a felüdülés idejét, miközben ez az idő az ajtó előtt van?

Pál apostol ezt még inkább kihangsúlyozza: „És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elmétek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.” (Róm 12:2). A korszellem szerint az ébredés inkább szenzáció, mint megtérés; azt állítja, hogy a missziómunka hozzáértéssel megszervezett reklámkampány, és nem személyes bizonyoságtéves; azt állítja, hogy a Biblia nem „szó szerinti Evangélium”; és azt mondja, hogy az életet a körülmények szerint kell élni, és nem úgy, ahogy a Könyvben van megírva.

Nem kevésbé megrázó ezekben az időkben az alábbi figyelmeztetés, annak ellenére, hogy hozzászoktunk: „Csak akik élnek a kapott világosságot, részesülhetnek nagyobb világosságban. Ha nem növekszünk naponta a gyakorlati keresztény erényekben, akkor nem ismerjük fel a Szentlélek megnyilatkozásait a késői eső által. Lehetséges, hogy körülöttünk már hull, de nem vesszük észre, s nem részesülünk belőle.”¹

A „gyakorlati keresztény erények” fejlesztése mennyei szépséggel teljes követelmény, mivel a Megváltó életünkben visszatükröződő képésével kapcsolatos: „Égő vággyal kell

törekednünk arra, hogy Krisztusról, a mi Megváltónkról szóló tanítást szépen mutassuk be az embereknek.”²

Adventisták – a megújulás népe

„Jelenleg a kegyelem idejét éljük, a Szentlélek kiadásának idejét. Kérjük áldásait. Ideje, hogy sokkal odaadóbbak legyünk. Isten ránk bízta a fáradságos, de boldog, dicső művet, nevezetesen, hogy Krisztust kinyilatkoztassuk a sötétségben szenvedőknek. Hivatásunk, hogy a különleges, időszerű igazságokat hirdessük. Mindehhez szükségünk van a Lélek kiadására. Imádkozunk ezért. Az Úr elvárja, hogy kérjük Tőle. Ez idáig még nem kértük teljes szívvel.”³

Imádkozunk kitartóan, hogy felismerjük Isten akaratát. Szerezzük vissza a „Könyv népe” elismerést. Akkor lesz fontos mondanivalónk, amikor tisztán meghalljuk a mennyei hangot. Az emberek csak akkor fognak hinni, ha csak azután szólunk, miután előbb mi magunk meghallottuk a hangot.

Az idők jelei arra figyelmeztetnek, hogy a vég hihetetlenül közel van. Még nappal van, és még dolgozhatunk. A boldog reménységünk beteljesedéséig kapott kegyelemidőben imádkozunk azért, hogy legyünk készek meghallani Isten szavát, amely teremjen gyümölcsöt megváltásunk Istenének örök dicsőségére. Mennyei Atyánk segítsen meg mindannyiunkat készen lenni és Őt fogadni – a nemsokára eljövendőt –, búzakévéinket emelve: „némely harminc annyit, némely hatvan annyit, némely pedig száz annyit” (Mk 4:20). ■

1. Ellen White, *Bizonyoságtételek a lelkeseknek*, 507. old, az eredetiben

2. *Ugyanott*

3. *i. m.*, 511–512. old.



TEODOR HUȚANU A HETEDNAPI ADVENTISTA
EGYHÁZ ROMÁN UNIÓJÁNAK ELNÖKE.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Melyek a jellemzői a korfelfogás szerinti és nem az Ige szerinti megújulásnak?
2. Az ihletett Igében az igazi ébredésnek milyen jeleit azonosíthatjuk annak érdekében, hogy ez a rég várt esemény némelyikünk számára ne múljon el észrevétlenül?
3. Milyen létfontosságú döntéseket kell meghoznunk Isten előtt, hogy a megújulás késedelem nélkül bekövetkezzen?



Olvasd az **Adventszemlét**,
hogy megismerd a lényegeget!

www.curieruladventist.ro

Az év folyamán bármikor előfizethetsz az Adventszemlére.

Az előfizetés érdekében fordulj gyülekezeted irodalomfelelőséhez.

Az Adventszemle megrendelése 6 hónapra 21 lej, 12 hónapra pedig 42 lej.

Isten értékes könyve

Észak-Olaszország és Franciaország hegyei között élt egy népcsoport, a valdensesk. Ezek az emberek szerették Istent, értékelték a Bibliát és igyekeztek Isten Igéje iránti hűséggel élni életüket. Abban az időben csak a katolikus papoknak és a szerzeteseknek volt szabad olvasni és magyarázni a Bibliát, amely akkoriban csak latin nyelven létezett. Ámde a valdensesk szereztek maguknak Bibliát, és lefordították azt az anyanyelvükre. Sokan közülük kívülről megtanulták a Biblia egyes szövegeit, sőt egész fejezeteket.

A Katolikus Egyház azt tanította az embereknek, hogy Szűz Máriához imádkozzanak, bűneiket pedig vallják meg a papoknak. A valdensesk azonban hitüket a Biblia tanítására alapozták, amely szerint közvetlenül Istenhez kell fordulni imában.

Ha olyan személlyel találkoztak, akit érdekelt az Ige, beszéltek neki arról, amit a Szentírás Istenről kinyilatkoztat, hogy a szerető Isten elküldte Fiát, aki meghalt értünk a kereszten, és ezzel magára vette bűneink büntetését. Elmondták, a bűnös embernek csupán annyi a feladata, hogy megvallja bűneit és bűnbocsánatot kérjen Istentől.

Amikor a papok és a szerzetesek tudomást szereztek a valdensesk tanításairól, nagyon mérgesek lettek, megpróbálták elhallgattatni, börtönnel fenyegették őket. Sok valdenst, akik továbbra is a Biblia igazságait tanították, halálra ítélték és megölték. A valdensesk azonban továbbra is hűségesen tanulmányozták

a Bibliát és prédikálták üzenetét. A pápa dühében rájuk uszította a katonaságot. A katonák közeledtére a valdensesk a hegyekbe menekültek, barlangokban és távoli völgyekben rejtőzködtek el, ahol az ellenség nehezen találhatott rájuk. Ha a katonák mégis megtalálták őket, akkor halál várt rájuk. Ám a valdensesket ez sem rémítette meg, így is készek voltak követni Isten Igéjét.

Bíztak az Úr Jézusban, hisz Ő volt a legjobb barátjuk. Ő megsegítette őket a nehézségekben. Bátorságot adott nekik, hogy az igaz tanítást másoknak is bemutassák. Az életük megváltozott, amikor azt tették, amit a Biblia mond. A valdensesk jobbak, segítőkészebbek lettek és erőt nyertek, hogy még bátrabban bizonyosságot tegyenek hitükről. Ami életükben történt, azt igazi *ébredés*nek nevezhetjük, mert megértették, hogy mennyire fontos Isten akarata szerint élni.

Isten Igéje és a zsidók

A zsidó nép azért lett Isten választott népe, hogy minden népnek példát adjon életével. Isten jövendöléseket és tanításokat adott a zsidóknak, és figyelmeztette őket, hogy Rajta kívül semmilyen más istent ne imádjának. Utasításokat adott arra vonatkozóan, hogyan éljenek és hogyan viselkedjenek egymással. Valahányszor Istennek engedelmeskedtek, jó dolguk volt. De sajnos sokszor tévelyegtek, mert más népek isteneit akarták imádni.

Aztán nemsokára isteneiket készítették maguknak kőből és nemesfémekből, amelyek előtt földig hajoltak, és azoknak szolgáltak. Ezért Isten megharagudott rájuk és prófétákat küldött, hogy figyelmeztessék őket a hűtlenségük miatt.

A zsidók beismerték tévedéseiket, megsemmisítették a bálványokat és bűnbocsánatért könyörögtek. Isten nagyon szerette a zsidókat, ezért megbocsátotta bűneiket, majd gazdagon megáldotta és megszabadította őket. A zsidók így *ébredést* éltek át, ami azt jelentette, hogy megváltoztatták életüket, magatartásukat. Megtértek, és teljes szívükből Istent imádták.



feladat

1. Keressétek ki az értelmező szótárból az „ébredés” szó jelentéseit. Beszélgetsetek a csoportban arról, hogy mi történik, amikor életeteket az Úr Jézus megváltoztatja.
2. Tanuljátok meg kívülről az egyik kedvenc bibliaszövegeteket és mondjátok el egyik barátotoknak.

Tanuld meg:

„Szívembe rejtettem
a te beszédedet,
hogy ne vétkezem
ellened.”
(Zsolt 119:11)

Jézus Igéje a gyermekek szívében van

Pierre-nek és feleségének Blanche-nak három gyere-
kük volt: Hubert, Paula és Gabrielle. Hegyvidéken, a
valdensesk lakta egyik völgyben éltek. Pierre épített
egy kis kőházat, abban húzódott meg a családjával, és istál-
lót is épített az állatoknak.

Egy nyári napon Hubert és lánytestvérei a dombolda-
lon legeltették a kecskéket és a teheneket, amikor a távolból
katonákat láttak közeledni. Azonnal rájöttek, hogy őket ke-
resik. Amilyen gyorsan csak tudtak, felszaladtak a domb-
tetőre, átrohantak a tisztáson, melynek végén a házuk volt.
Blanche, az édesanya épp kenyeret dagasztott. A gyerekek
egymást túlkiabálva próbálták elmondani, hogy mit láttak.

– Jönnek a katonák! Már itt vannak a völgyben! – kiál-
totta remegő hangon Hubert.

– Ha megtalálják a Bibliánkat, akkor elveszik és elégetik,
minket pedig börtönbe zárnak – folytatta Paula.

– Édesanyám, most mi lesz? – kérdezte könnyes szem-
mel Gabrielle.

Blanche gondolkodott egy kicsit, majd ezt mondta
gyermekeinek:

– Hozzátok ide a Bibliát!

Hubert azonnal a Biblia rejtékhelyéhez szaladt és az
édesanyjához vitte a könyvet. Blanche kinyújtott egy dara-
bot az előkészített kenyértésztából, aztán a Bibliát bebur-
kolta egy konyhatörővel, majd a kinyújtott kenyértésztával.

Megnyomkodta, míg az egész úgy nézett ki, mint egy
nagyobb kenyér, majd betette a hevített kemencébe.

Alig néhány perc múlva a katonák már az ajtót dönget-
ték. Blanche ajtót nyitott és betessékelte őket.

– A betiltott Bibliákat keressük – mondta gúnyos han-
gon a parancsnok. Át fogjuk kutatni az egész házat.

A katonák mindent átvizsgáltak, de nem találtak Bibliát
sem a házban, sem az istállóban. Még a kemencébe is be-
néztek, ám ott csak egy szépen sülő kenyeret láttak.

– Ó, édesanyám – szólalt meg Hubert a katonák távozá-
sa után. Annyira örülök, hogy a katonák nem találták meg

a Bibliánkat. De most már biztos vagyok benne, hogy ha
még egyszer eljönnek és megtalálják a Bibliát, akkor én
már sokkal több igeverset fogok tudni kívülről. Mert, ha
a Biblia a szívemben van, onnan senki sem fogja tudni el-
venni.

Isten szíve szerinti ember

Emlékeztek-e még arra, hogy Saul király meg akarta
ölni az ifjú Dávidot? Pedig Dávid semmi rosszat nem tett,
sőt, mindig hűséges volt a királyhoz. Egyik alkalommal
Dávid meg is ölhette volna Sault, de ehelyett csak a király
ruhájából vágott le egy darabot. Egy másik alkalommal Dá-
vid belopózott a sátorba, ahol a király aludt, de akkor sem
ölte meg őt.

– Őrizzen meg az Úr attól, hogy kezet emeljek Isten
felkentjére – mondta

Dávid a vele levő
embereknek.

Elvette az
alvó király
mellől a dárdát
és a vizes korsót,
majd elhagyta
a tábornak. Fel-
ment a közelben
levő dombra és
lekiáltott az alvó
táborra:

– Saul király, miért akarod megölni hűséges szolgádat?

Majd így folytatta:

– Nézz csak körül, hol van a dárdád és a vizes korsód.
Ezek most nálam vannak. Miközben aludtál megölhette-
lek volna, de hogyan tehetnék ilyet a királlyal, akit Isten
felkent?

Dávid Isten szíve szerinti ember volt, mert szívébe rej-
tette Isten Igéjét.



feladat

1. Miért kell a szívünkbe rejsük Isten Igéjét? Milyen változásokat eredményezhet életünkben a Biblia?
2. Vágjatok ki papírból szívceszkéket, amelyeket színeztetek ki. Használjátok ezeket könyvjelzőként, megjelölve azt az öt kiválasztott bibliaszöveget, amelyeket Isten elvárásaira vonatkoznak.

„Amelyik pedig a jó földre esett, ezek azok, akik a hallott ígét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek béketűréssel.” (Lk 8:15)

Megváltozott szív

Mária 12 éves volt, de mindenki úgy ismerte, mint jó kislányt, aki szereti Jézust. Édesanyja egyik nap megkérte, hogy vigyen el Erzsike nénihez egy gyümölcsös kosarat. Ez a nagyon szegény néni a falu végén lakott.

Mária engedelmeskedett. Odaért és kopogtatott az ajtón. Amikor belépett, lába mellett egy fekete macska surrant be a házba.

– Nézd csak Kokót, ő az én egyetlen barátom – mondta szomorúan az idős asszony.

– Én is a barátod vagyok – tette hozzá Mária. De van még valaki, aki szintén a barátod és ő küldte ezeket a gyümölcsöket is – mondta a kislány és a kosár gyümölcsöt a néni ölébe tette.

– Ezt nekem hoztad? Hát hogyan köszönhetném? Soha semmit

nem kaptam, még szóba sem állnak velem az emberek.

Mária megértette, hogy ez az idős néni nagyon magányos, ezért úgy döntött, hogy vele marad egy kis ideig.

Ám beesteledett, és haza kellett térnie. Erzsi néni tenyérébe fogta a kislány kezeit és gyöngéden megjegyezte:

– Hogyan hálálhatnám meg, hogy egy ilyen jó kislány meglátogatott, hisz engem már senki sem szeret? Kérlek, még gyere el hozzám, ha tudsz.

– De hát még van valaki, aki szeret téged – szólalt meg a lány. Tudod, ki az?

A néni szomorúan rázta a fejét:

– Nem. Engem senki sem szeret.

– De igen. Jézus szeret téged – mondta lelkesen Mária.

– Jézus? Beszélj róla. Hallottam már e nevet. De ki is Ő?

És ekkor, a csupán tizenkét éves kislány beszélni kezdett az idős nénihez az Úr Jézusról, Aki kereszthalált halt,

feltámadt, Aki most a mennyben van, és várja, hogy Erzsike néni is átadja Neki a szívét.

– Jézus szeretne a barátod lenni – mondta a kislány. Kérd meg Őt, hogy legyen a barátod és add át Neki a szíved.

És Erzsike néni még azon az estén átadta szívét és életét az Úr Jézusnak.

A jó föld

Jézus egyik nap példázatot mondott hallgatóinak. Egy földművesről beszélt, aki kiment, hogy elvesse földjébe a magot. Vetés közben a magok különböző helyekre hulltak. A föld szélére, vagy az útra, amelyeket a madarak azonnal felszedtek.

De voltak olyan magok is, amelyek a kövek közé estek, így nem kerültek a jó földre. Amikor kisütött a nap, el is száradtak, mert nem volt mélyen kapaszkodó gyökérük.

Néhány mag a tövisek közé hullt, a tövisek pedig olyan gyorsan növekedtek, hogy egyszerűen elnyomták a magból kisarjadt növényeket. Ámde a legtöbb mag jó földre esett, ahol egészséges, bőségesen termő növényekké fejlődtek.

Később a tanítványok megkérték Jézust, hogy magyarázza el nekik a példázatot. Jézus elmondta, hogy a magvető az, aki hirdeti Isten Igéjét. Különböző emberek hallják ezt az Igét. Egyesek olyanok, mint az út szélére hullott mag: amint hallják Isten Igéjét, mindjárt hozzájuk megy Sátán és elrabolja tőlük az igazságot.

Mások hasonlóak a kövek közé esett maghoz. Hallják az Igét, az értelmükkel elfogadják, de a szívükkel nem. És amikor nehézségek jönnek, hátat fordítanak Istennek.

Továbbá vannak olyanok, mint a tövisek közé hullott mag. Hallják Isten Igéjét, csak hogy a pénz szeretete és a *saját akaratuk* meggátolja őket abban, hogy engedelmeskedjenek Istennek.

Végül pedig vannak olyan emberek is, mint a jó földre hullott mag. Hallják Isten Igéjét, elfogadják, és az Ige tanácsai szerint élnek. Később ez a mag gyümölcsöt terem: jóságot, segítőkészséget és szeretetet. Sokan szeretik és követik Isten Igéjét, mivel csak ez változtatja meg az életüket.

feladat

1. **Hogyan teremhetünk jó gyümölcsöket az életben? Hát az iskolában? És hogyan teremhetünk jó gyümölcsöt ott, ahol élünk?**
2. **Készítsetek néhány üdvözlőlapot. Írjatok rá egy jókívánságot, és bátorításként ajándékozzátok oda valakinek.**

Tanuld meg:

„El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor leszel jó szerencsés a te utaidon és akkor boldogulsz.” (Józs 1:8)

Isten Igéje a szívedben

Megjött az ős. Véget ért az aratás. Már mindenki begyűjtötte az állatok számára a szénát és az érett gyümölcsöket télire. A két lánytestvér, Paula és Gabrielle nagyon szerette ezt az évszakot. Ilyenkor érkezett el az ideje a benti munkáknak: a fafaragásnak, szövésnek és kötésnek. De leginkább azt kedvelték, hogy minden család a faluban összehívta a szomszédokat, hogy közösen imádkozzanak. Gabrielle nagyon szeretett énekelni ezeken az alkalmakon, főleg amikor egy távolról érkezett vendég új énekeket tanított nekik. Paula szívesen hallgatta nagybátyját, aki a Bibliából tanított és magyarázott.

Néha még a gyerekeknek is jutott tevékenység. A kívülről megtanult bibliaszövegeket nekik kellett elmondaniuk. Paula már megtanulta kívülről a Máté evangéliumát, és most elkezdte tanulni Lukács evangéliumát. Hubert, a fiútestvére, aki a misszióiskolában tanul, már az egész Újtestamentumot kívülről tudja. Azért tanul, hogy utazó misszionárius lehessen. Terve az, hogy mire befejezi az iskolát, megtanulja kívülről a Bibliát és készítsen egy másolatot is róla.

A Biblia nagyon fontos a családjuk számára, hiszen tudják, hogy jöhetnek olyan idők, amikor elveszik tőlük a Szentírást. Fontos tehát, hogy szívükbe rejtsek az Igét.

Emlékoszlop

A zsidók negyven évig vándoroltak a pusztában. Mózes halála után Isten egy másik vezetőt rendelt számukra: Józsuét. Isten azt kérte Józsuétól, hogy minden nap olvassa Mózes írásait. Majd így szólt hozzá:

– Ma megmutatom az egész nép szeme láttára, hogy veled vagyok, mint ahogyan Mózeszel voltam.

Aztán elérkezett az a nap, amikor a zsidó népnek át kellett kelnie a Jordán folyón, hogy bemehessen az ígért földjére. Isten elmondta Józsuénak, hogyan szervezze meg az átkelést. Józsué ott állt a folyóvíz partján. A frigyládát hordozó papok léptek be elsőként a folyóba. Amint lábuk érin-

tette a vizet, a víz megállt. Az alsó oldalon levő víz elfolyt, a felső oldalon pedig megállt a víz. A prófétáknak Józsué megparancsolta, hogy álljanak meg a folyómeder közepén, és addig maradjanak ott, amíg a nép átkel a folyón.

Amikor az utolsó személy is elhagyta a medret, akkor Józsué arra utasította a népet, hogy minden nemzetségből egy ember hozzon ki a folyómeder közepéről egy nagy követ. Amikor Józsué elé hozták mind a tizenkét követ, ő parancsot adott a papoknak, hogy jöjjenek ki a mederből. Amint a papok elérték a partot, a Jordán vize újra folyni kezdett.



Azon az éjszakán a zsidó nép ott Gilgálban tartotta meg az első istentiszteletét az ígért földjén. Józsué a folyómederből kiemelt tizenkét kőből egy emlékoszlopot épített. Ezt azért tette, hogy minden zsidó, aki arra jár, emlékezzen a Jordánon való csodálatos átkelésre, amely azt bizonyítja, hogy milyen hatalmas az Úr, és hogy méltó az imádatra és a tiszteletre. Ez az oszlop arra emlékeztette őket, hogy Isten Igéje mindenkor a szívükben kell legyen elrejtve.

feladat

1. **Miért fontos tanulmányozni Isten Igéjét?**
2. **Próbáljátok a mai aranszöveget és még öt bibliaverset kívülről megtanulni, majd mondjátok el ezeket az igéket a szombatiskolában.**
3. **Hány fejezetet tudnál kívülről év végére, ha naponta megtanulnál egy verset a Máté evangéliumából?**

„És a királyok előtt szólok a te bizonyágaidról, és nem szégyenülök meg. És gyönyörködöm a te parancsolataidban, amelyeket szeretek.” (Zsolt 119:46-47)

Ruth különleges barátja

Az erdőben, Pierre lakásának közelében volt egy kis kunyhó. Az ott lakó családban volt egy 11 éves kislány, Ruth. Sok évvel ezelőtt, amikor Ruth még egészen kicsi volt, megbotlott, és arccal az izzó tűzhelyre esett. Nagyon megijedt. Az arcán megmaradtak az égés nyomai, ezért a falu gyerekei nem igazán akartak vele barátkozni. Egyszerűen „macska arcú”-nak csúfolták.

Laura azonban kedvelte Ruthot és barátkozni akart vele. Valahányszor elvégezte otthoni teendőit, az erdőbe, Ruth kunyhója felé indult. Ruth azonban nagyon szégyenlős volt, és attól félt, hogy Laura is ki fogja nevetni. Ám két hét elteltével bízni kezdett új barátjában. Egyik nap megkérdezte:

- Miért jöttél ide?
- Szeretnék a barátod lenni! – válaszolta Laura.
- De hát senki sem akar a barátom lenni, mivel csúnya vagyok – mondta szomorúan Ruth.
- Ki mondta ezt neked?
- Hát a falubeli gyerekek.
- Nézd Ruth. Én szeretnék a barátod lenni. Emellett még ismerek valakit, aki szintén a barátod szeretne lenni.

Ruth szemei felcsillantak:

- Sosem voltak barátaim. És most egyszeriben kettő is van? De hát ki az a másik?
- Jézus. Ő mindenkinek a barátja – válaszolt Laura.
- Ruth a földre szegezte tekintetét és halkán ezt mondta:
 - Ő sosem fog egy ilyen lánynak a barátja lenni, mint én.
 - Ó, Ruth. Ő téged olyannak szeret, amilyen vagy. Számára te nagyon szép vagy. Ő a barátod. Neki bármit elmondhatsz. Ő meg fog szabadítani minden fájdalmaidtól és minden igazságtalanságtól, amelyet sebhelyeid miatt érzel.
 - Szeretnék a barátja lenni – döntött Ruth. Laura, segítenél, hogy elmondhassam Neki, hogy szeretnék a barátja lenni?

A két kislány imádkozni kezdett és Ruth elfogadta Jézus barátságát. Hálát adott azért, hogy az Úr Jézus úgy szereti őt, amilyen.

A rabszolgalány bizonyágtevése

Emlékeztek-e még annak a kislánynak a történetére, aki a szíriai katonák fogságába került és a hadsereg egyik hadvezére feleségének a rabszolga lett?

Naámán, az ő gazdája megbetegedett, leprás lett. Amikor a kislány tudomást szerzett gazdája betegségéről, így szólt úrnőjéhez:

– Ha az én uram elmenne a samáriai prófétához, akkor meggyógyulhatna.

Az asszony azonnal elmondta ezt Naámának. A hadvezér lelkében feléledt a remény.

Így Naámán elment Elizeus próféta házához. Isten embere azonban nem jött ki, hogy szóba álljon vele, hanem csak szolgájától üzent, ekképpen:

– Menj, és fürdőj meg hétszer a Jordán vízében, akkor meggyógyulsz.

Naámán dühös lett:

– Lám csak! Én azt hittem, hogy a prófeta kijön és imádkozik Istenhez, hogy meggyógyuljak. De ha csak fürdésről van szó, hát azt megtehettem volna Damaszkusz folyóiban is.

Szolgái azonban kérlelték őt:

– Ha a prófeta valami nehéz dolgot kért volna, megtette volna?

Mindenki arra bátorította, hogy menjen és fürdőj meg a Jordánban.

Naámán végül engedelmeskedett, és hétszer megfürdött a Jordán vízében. Amikor kijött a vízből, a bőre teljesen meggyógyult.

Azonnal visszatért Elizeushoz és így szólt:

– Most már tudom, hogy nincs más Isten a földön, csak az Izrael Istene.

Láthatjuk tehát ahogyan ez a kislány – Laurához hasonlóan – kész volt bizonyágot tenni az egék Istenéről. Mindketten bemutatták Jézust másoknak, és ennek csodálatos eredménye lett.



feladat

1. Hogyan mutathatnám be az Úr Jézust barátainknak az iskolában vagy az utcámban?
2. Készítsetek könyvjelzőt. Írjátok rá kedvenc bibliaszövegeket. A könyvjelzőt ajándékozzátok oda az egyik osztálytársatoknak, aki még nem ismeri az Úr Jézust.

Tanuld meg:

„Szükséges volt, hogy először néktek hirdettessék az Isten Igéje; de mivelhogy ti megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk.” (Csel 13:46)

A titkos barát

Pascal a Valdens-völgyben élt. Gazdag ember volt és hitt a Katolikus Egyház tanításaiban. De miután találkozott Pierre-rel, aki beszélt neki a Biblia igazságairól, elhatározta, hogy védelmébe veszi a valdenseket. Egyik nap tudomást szerzett arról, hogy római katonák érkeznek a valdensek völgyébe. Azonnal megértette, hogy Pierre és a többi valdens család veszélyben van. Előhozatta legjobb lovát és elvágtatott, hogy figyelmeztesse a valdenseket. Minden kunyhó mellett megállt és bekiáltott:

– Jönnek a katonák!”

Végül elért abba a völgybe is, ahol Pierre családja lakott.

– Jönnek a katonák! Halálra keresik a valdenseket – kiáltotta Pascal. Azonnal meneküljtek a hegyeken át Franciaországba!

Egy órával később Pierre, Blanche, Hubert, Paula és Gabrielle már el is indultak. Hosszú és veszélyes út állt előttük.

Az üldözöből keresztény lesz

Saulus, a római katonához hasonlóan, üldözte Krisztus követőit, a keresztényeket. Teljes szívéből hitte, hogy a názáreti Jézus, akit keresztre szegeztek, tulajdonképpen hamis próféta volt. És ha ez így van, akkor követői is megérdemlik a halált. Már nagyon sok keresztényt sikerült megölnie, most pedig épp Damaszkusz felé tartott. A főpaptól kapott megbízólevéllel kelt útra, amely feljogosította őt arra, hogy a keresztényeket – férfiakat, nőket és gyerekeket – Jeruzsálembe hurcolja.

Épp Damaszkuszhoz közeledett, amikor egy erős fényt látott. A földre esve próbálta elrejteni arcát a nagy fény elől. Majd egy hangot hallott:

– Saul, miért kergetsz Engem?

– Ki vagy, Uram? – kérdezte rémülten Saulus.

– Én vagyok Jézus, akit te kergetsz – jött az égi válasz. Most pedig menj be Damaszkuszba, és ott megmondják neked, mit kell cselekedned.

A Saulussal tartó katonák valósággal megnémultak. Hallották ugyan a hangot, de senkit sem láttak. Saulus las-

san felállt a földről, kinyitotta a szemét, és nagyon megrémült, amikor semmit sem látott. Megvakult!

Katonái kézen fogva vezették be őt Damaszkuszba. Három napig semmit sem látott. Isten szólt Ananiáshoz, hogy menjen el Saulushoz és gyógyítsa meg őt: „Menj el, mert kiválasztottam őt, hogy a pogányoknak hirdesse az evangéliumot.”



Ananiás elment ahhoz a házhoz, ahol Saulus lakott, kezeit annak szeméire helyezte és Saulus visszanyerte a látását. Az élete megváltozott, amikor találkozott Jézussal. Attól kezdve Saulus Pál apostol lett, Jézus hű követője, aki a Földközi-tenger szinte minden országát beutazta, hogy Jézusról prédikáljon az embereknek. Ettől a pillanattól kezdve ő már nem volt üldözö.

Amikor Jézussal találkozunk, megváltozunk. Pascal Isten népének védelmezője, Saulus pedig egy nagy prédikátor lett.

feladat

1. Hogyan eredményezhet változást Isten Igéje az ember életében?

2. Soroljátok fel azokat a dolgokat, amelyekről lemondtatok, amikor Jézus a barátotok lett.

„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik.”
(Mt 4:4)

Egy szinte legyőzhetetlen kísértés

Pierre családjával együtt több valdens család útnak indult a hegyeken át Franciaország felé. Utazásuk első estéjén Blanche minden gyerekének adott egy darab kenyeret. Hosszú út állt előttük, és be kellett osztani azt a kevéske ételmet, amit magukkal tudtak hozni.

Három nap után még csak egyetlen hegyen tudtak átkelni. Gabrielle fáradt és éhes volt. Csak az ételre és az alvásra tudott gondolni. Aznap este sírva aludt el, reggel pedig nem akart felkelni. A nővére, Paula, aggódott kistestvéréért és megígérte neki, hogy ha felkel, akkor az úton nekiadja saját kenyéradagját is. Gabrielle azonnal felkelt és készen állt az utazásra.

Miközben a hegyi úton felfelé tartottak, Gabrielle arra lett figyelmes, hogy az előttük haladó szomszédjuk öszvére hátán levő poggyászból kiesett valami. Egy fél kenyér volt.

Elrejttem, és senkinek sem szólok róla. Akkor fogom megenni, amikor nagyon éhes leszek – gondolta Gabrielle.

De mi lesz, ha a szomszédok is megéheznek? – gondolkozott tovább a lány. Ez nem tisztességes. Ez lopás.

Elkiismerete tovább figyelmeztette őt: A Biblia szerint a lopás bűn.

És nem tette meg. Fogta a kenyeret, belecavarta egy törülőruhába és az előttük haladó család után sietett, hogy

visszaadja nekik az elejtett ételmet. Eljött az este és Gabrielle örömmel fogyasztotta el azt a kenyeret, ami tisztességesen kijárt neki.

Jézus és a kísértő

Emlékeztek-e még arra, hogy Jézus negyven napig böjtölt a pusztában és az Ördög megkísértette? A negyven napos böjt után nagyon megéhezett. És éppen ekkor megjelent Neki Sátán, mint a világságos angyala.

– Ha Isten Fia vagy, változtasd a köveket kenyerekké.

Jézus tudta, hogy ezekkel a szavakkal Sátán kísérti Őt, ezért így válaszolt:

– Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik.

Ám Sátán nem mondott le ilyen könnyen a tervéről, ezért magával ragadta Jézust Jeruzsálembe. A templom tornyán állva így szólt Hozzá:

– Mutasd meg, hogy milyen nagy hited van. Ugorj le innen. Hisz meg van írva, hogy Isten elküldi az Ő angyalait, hogy őrködjenek gyermekei felett.

Jézus azonban tudta, hogy Sátán az igazságot hazugsággal keveri, ezért így válaszolt:

– Isten nem okatlan cselekedeteink által akarja látni, hogy milyen nagy hitünk van.

De Sátán ekkor sem adta fel a küzdelmet. Felvitte Jézust egy magas hegyre, majd megmutatta neki az egész világot, és így szólt:

– Nem kell meghalnod az emberiség megmentése érdekében. Én Neked adom az egész világot, csak egy dolgot tegyél meg: borulj le és imádj engem.

– Távozz tőlem, Sátán. Mert meg van írva: az Istent imádd, és csak Neki szolgálj. Isten az egyedüli ura a világmindenségnek – válaszolt határozottan Jézus.

A kísértő azonnal eltűnt. A negyven napos böjt után Jézus annyira le volt gyengülve, hogy nagyon közel állt a halálhoz. Isten azonban angyalokat küldött, hogy segítsék és erősítsék Őt.



feladat

1. Miként segíthet Isten bennünket megállni a próbákban? Soroljátok fel az isteni segítség néhány módját.
2. Említsetek legalább két bibliaverset, amelyek segítenek megállni Sátán kísértéseivel szemben.

Tanuld meg:

„Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28:19-20)

Istenért munkálkodva

Több hét telt el, mióta a valdensek elhagyták az olaszországi völgyben fekvő kis falujukat. Épp egy magas hegygerincen haladtak. Megálltak egy kis időre, hogy az eléjük táruló tájat csodálják. Nyugodtan fellelegezhetnek, hiszen Franciaországban voltak már. Magas fák, gyönyörű virágok tarkították a tájat és láthatták a völgyben kigyózó folyót.

Minden család talált alkalmas helyet, ahol új házat építhetett. Pierre és családja egy szűk völgyet választottak. Ott építették fel a kis kunyhójukat, amely megvédheti őket a hideg évszak viszontagságaitól. Paula, Gabrielle és az édesanyjuk azzal töltötték napjaikat, hogy beszereztek télire minden fellelhető élelmet: erdei gyümölcsöt, diót, gombát. A tűzifát is be kellett szerezni. A család minden tagja talált magának feladatot, de arra is szakítottak időt, hogy megbarátkozzanak a környéken lakó franciákkal. Kis idő elteltével Pierre meghívta szomszédait kis otthonába, hogy együtt imádják Istent. Minden nap beszélt nekik Jézusról, és ezek az emberek szívesen fogadták a Bibliából felfedezett örömhírt.

Bárhová mentek, a valdensek megosztották Isten Igéjét az emberekkel. Így terjed el Isten Igéje Olaszországban és Franciaországban, egy olyan időszakban, amikor a Katolikus Egyház azt állította, hogy egyedül ő birtokolhatja a Bibliát. A valdensek munkája ébredést eredményezett, és sokan Isten felé fordultak.

Ébredés Efézusban

Emlékeztek-e Saulusra, akit Jézus Krisztussal való találkozása megváltoztatott, és később ő lett Pál apostol? A Saulus életében megvalósult ébredés következtében ő lett az egyik leghűségesebb misszionárius, akinek munkássága folytán sok ember megtért Jézushoz.

Pál munkája ébredést eredményezett mindenütt, ahol járt, de legfőképp Efézusban. Egyesek hittek szavainak, míg mások nem. A hitetlenek rossz híreket kezdtek terjeszteni

a keresztényekről. Ezért Pál kénytelen volt az összejöveteleket a zsinagóga helyett egy iskolában megtartani, ahol aztán két évig folyamatosan prédikált. Két év után Efézusban és a környéken szinte minden ember hallott már Jézusról.

Isten csodákat tett Pál apostol által, melynek eredményeként az emberek kezdték tisztelni Jézus Krisztust.

Azok a hívők, akik korábban varázslással és a spiritizmussal foglalkoztak, felhagytak ezekkel a tevékenységekkel. Elhatározták, hogy varázslásokat tartalmazó könyveiket kihozzák a város főterére és egy nagy máglyán elégetik.



Pál prédikációi nyomán ébredés történt. Az emberek élete megváltozott, és sokan eldöntötték, hogy a Biblia tanításai szerint élnek és Jézus Krisztust követik.



ANNE-MAY WOLLAN SOK ÉVEN ÁT A TRANSZ-EURÓPAI DIVÍZIÓNÁL TEVÉKENYKEDETT. JELENLEG AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN ÉL, AHOL VEZETŐKET ÉS GYERMEKEKÉRT DOLGOZÓ ÖNKÉNTESEKET KÉPEZ.

feladat

1. **Hogyan lehetsz ma Jézusról bizonyágot tevő misszionárius?**
2. **Készítsetek tervet a szüleitekkel és a szombatiskolai tanítóval együtt, hogy másoknak is bemutathassátok Jézus Krisztust. Ne felejtsetek el minden nap imádkozni azokért az emberekért, akiknek szeretnétek bemutatni Őt.**

„Amikor Isten Lelke csodálatos
megújító erejével érinti a szívet,
az alázat és önzetlen szeretet
minden más munkánál fontosabbá válik.
Ez az evangélium munkája.”

Ellen White

Az *imádság*, amit elmondunk valakiért,
aki elveszítette a szabadságát,
meghatározhatja, hogy az illető
örökre elítélt vagy örökre szabad lesz...

Egy börtönrab meglátogatása
lehetőséget adhat az új kezdethez...

Egy börtönrabbal folytatott *levelezés*
egy reménytelen helyzetben
bizakodást eredményezhet...

A börtönrab családjának *meglátogatása*
sok esetben az egyetlen lehetőség arra, hogy
az összetört lelkek újból közel kerüljenek egymáshoz...

Az iskolákban, líceumokban, egyetemeken tartott *szemináriumok*
a megelőzés egyik leghatékonyabb módszerét jelentik.

*A Humanitárius Börtönmisszió tevékenységeiben való
önkéntes szolgálat jó lehetőség arra, hogy 2013-ban
reménységet nyújts a szabadságvesztésre ítélt embereknek.
Feliratkozásért jelentkezz 2012. december 15-ig a Humanitárius
Börtönmisszió (ASUP) egyházterületi megbízottjánál.*

Isten nem lép be veled a börtönbe!
Ő már ott vár rád! (Mt 25:36)



Sorsformáló TÉVHITEK

Idők *jelei*

Az *Idők jelei* folyóirat új számmal gazdagítja gyűjteményedet.

Oszlassunk el együtt **33 tévhitet**, amelyek megváltoztatják az életünket!

A woman with long, light-colored hair is shown in profile, looking down at an open book she is holding. The scene is warmly lit, with a glowing fireplace in the background. The overall atmosphere is cozy and contemplative.

2013. január 1-jén olvasd el 1Sám 24. részét!

A „Megújulás az Ő Igéje által” program a Generál Konferencia kezdeményezéséből jött létre, hogy minél több adventista olvassa és jobban megismerje a Szentírást.

A program 2012. április 17-én kezdődött, naponta egy bibliai rész elolvasását feltételezi, és a Generál Konferencia 2015-ös ülészakán fog befejeződni.

2013. január 1-jétől csatlakozzunk ehhez a kezdeményezéshez 1Sám 24. fejezetétől. Bővebb tájékoztatás a www.revivedbyhisword.org honlapon.

„Mindenkit meghívok, hogy csatlakozzék a Hetednapos Adventista Egyház nagy családjához napi egy bibliai rész elolvasásával. Meggyőződésem, hogy e bibliai utazás során közelebb fogunk kerülni Jézushoz. Miközben az Igét olvassuk és igazságairól elmélkedünk, új tapasztalatokat szerzünk az Üdvözítővel, akinek visszajövetelét vágyakozással várjuk.”

Ted Wilson, a Hetednapos Adventista Egyház elnöke

MEGÚJULÁS

az Ő Igéje által